

vergadering **8**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 5 november 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
BOODSCHAP	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	4
MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER	4
ACTUELE VRAAG van de heer Michel Doomst tot de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het resultaat van het overleg met Brussels minister-president Rudi Vervoort	5
ACTUELE VRAAG van de heer John Crombez tot de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de bijgestelde economische vooruitzichten van de Europese Commissie en de impact ervan op het overleg tussen de intra-Belgische regeringen betreffende het begrotingspad	8
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Van Grieken tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitspraken van de VAD met betrekking tot de legalisering van cannabis	12
ACTUELE VRAAG van mevrouw Freya Van den Bossche tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van de suïcidecijfers in Vlaanderen en het behalen van de doelstellingen 2020	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over co-sourcing	
ACTUELE VRAAG van de heer Axel Ronse tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de faciliterende rol die Vlaanderen kan spelen inzake co-sourcing	20
ACTUELE VRAAG van de heer Francesco Vanderjeugd tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de achterstallige betalingen bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)	23
ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het voorstel van de minister om een deel van het VRT-aanbod betalend te maken	27
ACTUELE VRAAG van de heer Karl Vanlouwe tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiering en werking van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom	30
ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen	34

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen	
ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brusseel tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen	34
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Danen tot mevrouw Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de afbouw van premies voor dakisolatie en beglazing	41
ACTUELE VRAAG van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de kritische opmerkingen van het Rekenhof betreffende de verzekering gewaarborgd wonen en het huurgarantiefonds	
ACTUELE VRAAG van de heer Jelle Engelbosch tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de opmerkingen van het Rekenhof bij het woonbeleid	44
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE	
Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	51

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Herman De Croo, Renaat Landuyt, Tine Soens, Güler Turan: ambtsverplichtingen;

Ingeborg De Meulemeester, Vera Jans: familieverplichtingen;

Barbara Bonte, Gwenny De Vroe, Guy D'haeseleer: gezondheidsredenen.

BOODSCHAP

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 17 oktober 2014 deelt de voorzitter van de Senaat mee dat de Senaat zich ter vergadering van 14 oktober 2014 heeft geconstitueerd.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 60/6)

MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, mag ik even uw aandacht, alstublieft? Op 21 oktober 2014 hebt u een enquête ontvangen over de ontvangst- en informatieactiviteiten ten behoeve van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

Met die vragenlijst peilen we naar uw mening over enkele initiatieven die het Algemeen Secretariaat genomen heeft om u te onthalen en te informeren: de onthaaldag op 11 juni 2014, de informatiebrochures, het infoportaal op intranet en de informatiedag op 25 september 2014. Met uw oordeel en uw tips is het mogelijk om deze initiatieven te evalueren en volgende initiatieven zo goed mogelijk bij uw noden te laten aansluiten.

Momenteel hebben reeds 36 Vlaamse volksvertegenwoordigers de enquête ingevuld. Graag doe ik een warme oproep tot de 88 andere om zich bij hen aan te sluiten. U kunt de enquête nog invullen tot vrijdagavond.

Dames en heren, tot mijn spijt moet ik vaststellen – daar vraag ik uw aandacht voor, zeker in deze tijden – dat een toenemend aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers nalaten om hun aankomst in of vertrek uit de parlementaire gebouwen met hun badge te registreren. Er zijn mensen die hun badge niet gebruiken en dit gebouw via het onthaal binnenkomen. Nochtans is dat om veiligheidsredenen belangrijk.

Ik wil een heel duidelijke oproep doen. Dit is voor uw veiligheid, het is niet om u op de een of andere manier te koeioneren, te pesten of wat ook. Zelfs als iemand voor u de deur openhoudt, moet u zich toch aanmelden. Ik doe dat als voorzitter ook altijd, dus neem een voorbeeld aan de voorzitter.

Mag ik vragen dat iedereen onder u hier de nodige zorg aan zou besteden?

ACTUELE VRAAG van de heer Michel Doomst tot de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over het resultaat van het overleg met Brussels minister-president Rudi Vervoort

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister-president, via de doorgaans goed ingelichte krant De Tijd waren we tijdig op de hoogte van het feit dat u de tijd hebt genomen om met uw collega, de Brusselse minister-president, te overleggen. De titel liet verstaan dat u dat deed onder een goed gesternte: "Brussel en Vlaanderen hebben elkaar nodig."

Het is goed dat u de gewestantennes – niet de gemeenschapsantennes – tussen die beide regio's zo goed mogelijk op elkaar afstemt. Ik vermoed dat u het daar hebt gehad over shoppen, mogelijkwijze ook over voetbal en over het sukkelen op de ring.

Minister-president, volgens welke agenda is dat verlopen en wat zijn ongeveer de gevolgtrekkingen en conclusies die aan dat gesprek waren verbonden?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Inderdaad, dat gesprek heeft vanmorgen plaatsgehad en heeft ongeveer een uur geduurd. We hebben een aantal zaken besproken. Ik kan niet op alles ingaan, maar ik geef u een aantal dossiers. Het eerste was het mobiliteitsprobleem, een heel belangrijk probleem dat ook de basis van uw actuele vraag vormt. We hebben de ring besproken en het Brabantnet. We hebben heel concrete afspraken gemaakt om werkgroepen op te richten, om zo op korte termijn tot oplossingen te komen voor de ring en aanverwante problemen.

Ook het Brabantnet kwam aan bod, met een afstemming op de nieuwe lijnen die Brussel zelf plant binnen het gebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Op het niveau van de De Lijn en de MIVB is er een werkgroep om praktische zaken, materieel, outillering, exploitatie, ticketing enzovoort te kunnen bekijken.

Een tweede belangrijk dossier betreft de infrastructuur. Op dat vlak valt tweemaal goed nieuws te melden. De bouwvergunning voor onze jeugdherberg in de Heilige Geeststraat is eindelijk verleend. De Heilige Geest heeft er zich blijkbaar mee gemoeid en bijgevolg kunnen we de jeugdherberg verbouwen en uitbreiden. Daarnaast is de bouw gepland van de Picardbrug. Dit is de fameuze brug die een verbinding voor trams en voetgangers realiseert tussen het Noordstation en ons nieuw administratief centrum. Die werken zullen worden uitgevoerd. Binnen enkele jaren zal De Ideale Wereld onze ambtenaren kunnen filmen terwijl ze over die brug stappen.

Een ander belangrijk thema is tewerkstelling. We hebben afgesproken dat er met betrekking tot de informatisering vooral aan Brusselse zijde meer afstemming zal komen. Hierdoor zal meer activering tot stand kunnen worden gebracht. Bovendien hebben de gewesten ten gevolge van de zesde staatshervorming de bijkomende bevoegdheid voor de beroepsopleiding gekregen. We hebben afgesproken dat de VDAB hier aan Nederlandstalige zijde voor zal instaan. Dit is niet onbelangrijk.

Een ander belangrijk punt is de verplichte inburgering. De afspraak is dat we zo snel mogelijk tot een ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) moeten komen. Daarna zullen beide trajecten ten uitvoer kunnen worden gebracht.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Betekent dit dat de gemaakte afspraken op korte termijn in werkgroepen verder zullen worden uitgediept? Is er een bepaalde overlegafpraak gemaakt om dit de komende weken en maanden verder te implementeren? Ik noem het een afspraak en geen structuur. Voor ons in het Vlaams Parlement is het belangrijk te weten volgens welke concrete procedure we tot concrete resultaten kunnen komen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Minister-president, ik dank u in de eerste plaats voor het initiatief dat u hebt genomen. U hebt met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering rond de tafel gezeten. De heer Doomst heeft reeds benadrukt dat Vlaanderen Brussel nodig heeft. Ik denk echter dat Brussel Vlaanderen evenzeer nodig heeft. Het is een positieve zaak dat het initiatief in Vlaanderen is genomen. Het is positief dat naar een verdere samenwerking tussen Vlaanderen en de hoofdstad wordt uitgekeken.

U hebt al een aantal belangrijke dossiers aangehaald. Ik denk dan onder meer aan de ring rond Brussel, aan het Brabantnet, aan mobiliteit, maar ook aan verplichte inburgering. Het is bijzonder jammer dat de verplichte inburgering in onze hoofdstad nog steeds niet is uitgevoerd. Vlaanderen staat op dat vlak gelukkig al iets verder. Ik hoop dat er snel een ordonnantie van de GGC zal komen. Vlaanderen heeft daar tenslotte toch ook iets in de pap te brokken.

Ik wil u feliciteren met uw initiatief. Ik hoop dat het verder navolging zal krijgen zonder dat we hiervoor bepaalde structuren nodig zouden hebben. (*Applaus van mevrouw Annick De Ridder*)

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, ook mijn fractie is zeer verheugd met deze ontmoeting en met de gemaakte afspraken. Gezien de innige verwevenheid van Brussel en Vlaanderen is dit volgens ons een heel goede zaak. Het is een bewijs van goed nabuurschap en van samenwerkingsfederalisme.

Minister-president, het is voor ons belangrijk dat het Vlaams Parlement inzage blijft hebben in de wijze waarop de gemaakte afspraken worden uitgevoerd. We moeten dit kunnen opvolgen. Ik heb dan ook een concrete vraag. Hebt u met de minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een vervolgspraak gemaakt? Volgens ons is er momenteel, zeker na het aantreden van de nieuwe Brusselse Hoofdstedelijke Regering, een grotere openheid inzake constructieve samenwerking met Vlaanderen. Gezien het grote belang van de hoofdstad voor onze regio moeten we die kans ten volle grijpen. Is er een vervolgspraak gemaakt? Hoe zal het traject verder verlopen?

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Voorzitter, de vraagsteller heeft deze problematiek terecht aangekaart. In Brussel en in de Vlaamse Rand zijn heel wat projecten gepland. We weten nu al dat al die projecten afzonderlijk een grote impact op de verkeersveiligheid en op de verkeersdoorstroming zullen hebben. Ze zullen vermoedelijk bijkomende files veroorzaken. Ook Uplace staat nog steeds in de steigers.

Minister-president, ik vraag me af wat nu eigenlijk concreet is afgesproken. Ik vind dat u vrij vaag blijft. Zal nu eindelijk eens de totale impact van al die verschillende projecten op de ring rond Brussel, op Brussel en op de Vlaamse Rand worden berekend?

Minister-president Geert Bourgeois: De heer Doomst en de heer Somers hebben gelijkaardige bijkomende vragen over de bijkomende afspraken gemaakt. Die werkgroepen zullen bestaan uit vertegenwoordigers van de kabinetten van de twee ministers-presidenten, van minister Weyts en van minister Smet. Deze werkgroepen, die zich zullen buigen over de mobiliteit op de Brusselse ring, het Brabantnet en de het binnenhoofdstedelijk net, zullen aan het werk gaan.

Dat zal leiden tot verdere opvolging. Als er resultaten zijn, kan daarover tekst en uitleg worden gegeven. Over structureel overleg hebben we geen verdere afspraken gemaakt. Het is in elk geval mijn intentie dat ik de vier ministers-presidenten ontmoet. Door een toeval was dat eerst de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap, want ik had eerder een afspraak met minister-president Demotte, maar die moest om persoonlijke redenen door hem worden uitgesteld. Het is ook mijn bedoeling de vier collega's te blijven zien – daarom niet elke maand of elke zes maanden – om daar verder structurele opvolging aan te geven. We zullen dat heel zeker doen.

Mijnheer Somers, de ring bijvoorbeeld loopt voor een deel op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het is dus heel evident dat je daar tot afspraken komt. Ons Brabantnet zal aansluiten op de nieuwe tramlijnen die zijn gepland binnen het Hoofdstedelijke Gewest. Het is evident dat je daar heel praktische afspraken over moet maken in verband met beddingeninfrastructuur, exploitatie enzovoort. Ook daar is er een werkgroep.

Wat Inburgering betreft, nemen het kabinet-Homans en het kabinet van minister-president Vervoort de leiding.

Mijnheer Sanctorum, u stelt een zeer uitgebreide vraag of er berekeningen zijn gebeurd. We hebben vandaag een samenkomst gehad met principiële afspraken. Ik heb gewezen op het belang van de ring voor Brussel omdat daar uiteraard een deel van de oplossing in zit voor het lokale verkeer in Brussel. De plannen gaan immers in de richting van een scheiding tussen doorgaand en lokaal verkeer. Ik heb evenzeer gewezen op het heel grote belang van de tramlijnen voor het in- en uitgaande verkeer in Brussel, voor het binnenhoofdstedelijke verkeer, wat bijzonder belangrijk is, naast de fietspaden, het fiets-GEN (Gewestelijk Expresnetwerk) en de fietsostrades die ook in het Vlaamse regeerakkoord staan.

Maar vandaag hebben we een politieke bijeenkomst gehad met een aantal praktische afspraken. U zult begrijpen dat die dingen niet allemaal tot in detail besproken zijn. Belangrijk is dat de politieke wil er is om een aantal dossiers die al een tijd hangen, weer aan te pakken. In het dossier van het Brabantnet is er een basisakkoord van 1998 tussen de twee toenmalige ministers. Het is dus wel eens tijd om dat na zestien jaar weer op gang te trekken. Vandaag ging het over politieke afspraken om vooruitgang te boeken met wederzijdse wil om tot resultaat te komen.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister-president, het is zeer goed dat u het initiatief hebt genomen. Om in termen van de Brusselse ring te praten: het moet echt vooruitgaan. Wij willen in de Vlaamse Rand op dat vlak eieren leggen. Ik denk dat de rode draad tussen alle dossiers, zowel het shoppen, het voetballen als de mobiliteit, die vooruitgang op de ring zal zijn. Ik vraag dus echt met aandrang om dat de volgende weken en maanden zo concreet mogelijk te maken. Vanuit onze kant is er alle bereidheid, in naam van de duizenden die alle dagen op de bruggen van Wommel en van Zaventem staan te kijken, om het te doen vooruitgaan.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer John Crombez tot de heer Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de bijgestelde economische vooruitzichten van de Europese Commissie en de impact ervan op het overleg tussen de intra-Belgische regeringen betreffende het begrotingspad

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp.a): Minister-president, ik heb een vriendelijke maar zeer dringende vraag aan u. Gisteren zijn we de begrotingsbesprekingen begonnen. Europa liet weten dat de groei aan het vertragen is. Europa wijst naar oorzaken zoals 'er wordt niet geïnvesteerd aan een voldoende tempo' en 'de consumptie zal verzwakken, de vraag valt weg'.

Waarom stel ik nu een actuele vraag? De beslissingen die Vlaanderen moet nemen, zijn niet gering. Er wordt bespaard op hoger onderwijs, op kinderopvang, op kinderbijslag. U hebt een advies dat zegt: pas op met groeivertraging. Europa zegt dat de economie zal vertragen. Als Vlaanderen niet vraagt aan het federale niveau om afspraken te maken over de inspanningen – dat staat letterlijk in het advies –, dan zal, als de economie twee keer een half procent vertraagt, Vlaanderen tot 400 miljoen euro te veel besparen. Ik kom helemaal niets vragen over een begrotingstekort dat soepeler moet zijn, ik kom niets vragen over meer schuld, ik kom zeer eenvoudig vragen of jullie afspraken gaan maken met het federale niveau om te zorgen dat Vlaanderen niet meer bespaart dan nodig. Het gaat immers over onderwijs, over kinderopvang, over kinderbijslag en nog zo veel dingen meer.

Heel concreet gaat het niet over kleine bedragen. Het advies dat u hebt gekregen zegt dat als die twee groeivertragingen zich voordoen, het dan zal gaan tot 400 miljoen euro. Dat is meer dan 60 keer de inspanning die wordt gevraagd aan de laagste inkomens door de prijzen van de kinderopvang te verhogen.

Dat is meer dan vijftig keer de inspanning die zal worden gevraagd aan de gepensioneerden om hun bus te betalen. Dat is meer dan zes keer de inspanning die wordt gevraagd om te besparen in het hoger onderwijs en het inschrijvingsgeld van de studenten te verhogen. Dat is meer dan vijf keer het bedrag aan kinderbijslag dat volgend jaar gepland was en niet betaald wordt.

Minister-president, wilt en zult u zeer dringend aan de andere regeringen en de Federale Regering vragen om die afspraken te herzien, om een structureel pad te maken zodat Vlaanderen niet meer moet besparen dan noodzakelijk?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer Crombez, ik ken u als een heel vriendelijk man, maar vandaag brengt u alleen het slechte nieuws. De Europese Commissie heeft ook zeer goed nieuws gebracht dat u gemakshalve achterwege laat. Het goede nieuws is dat dat structureel tekort voor de totale entiteiten binnen België volgend jaar wordt teruggedrongen van 2,6 procent naar 2,2 procent. Zo staat het in de tabel. In de tekst gaat men zelfs iets verder: het neigt naar een vermindering van 0,5 procent. Dat is belangrijk, ook in het licht van de maatregelen die de Europese Commissie vraagt. Het structureel tekort gaat in 2015 naar beneden.

Ik ben het met u eens dat er ook slecht nieuws is, namelijk dat de groeiverwachting van de Europese Commissie laag uitvalt voor België, te laag, naar 0,9 procent. U moet eens uitleggen hoe u komt aan een effect van 400 miljoen euro voor de Vlaamse begroting. 0,10 procent is 30 miljoen euro. We

zitten met een uitgangspunt van 1,5 procent. 0,6 procent zou 180 miljoen euro zijn. Maar misschien gebruikt u andere basissen. Dat moet u dan maar eens uitleggen.

U weet dat wij ons baseren – en we moeten dat doen op basis van de Financieringswet – op de prognoses van het Planbureau. Dat Planbureau zegt dat er volgend jaar een groei wordt verwacht van 1,5 procent. We zullen zien in welke mate het Planbureau zijn prognoses zal bijstellen. We moeten daarmee rekening houden.

U vraagt mij om in overleg te treden met het federale niveau. Ik denk dat daar op dit moment geen aanleiding toe is. Ik heb contact opgenomen met het federale niveau. Het federale niveau gaat nu in overleg met de Europese Commissie die eind november haar eindoordeel zal vellen. Ik neem aan dat het federale niveau dan wel het initiatief zal nemen om samen te zitten. Ik zie niet in waarom we zouden afwijken van het pad. U kent het pad dat wij hebben uitgetekend. Dat is een pad van het evenwicht. Dat is de bedoeling van de begroting die nu aan u wordt voorgelegd op basis van de prognoses van het Planbureau.

We blijven voorzichtig. We zullen het blijven monitoren en we gaan bij de begrotingscontrole na of er maatregelen moeten worden genomen.

De heer John Crombez (sp.a): Minister-president, uw antwoord is neen. Ik vind dat onwaarschijnlijk. Vanwaar haal ik die 400 miljoen euro? Ik haal die uit het advies dat u deze zomer hebt gekregen, vooraleer u het regeerakkoord maakte. Het is het eerste punt van advies van de SERV onder leiding van Jo Libeer. Vlaanderen heeft nu, met al die nieuwe bevoegdheden, de grootste begroting van het hele land, de sociale zekerheid uitgezonderd: 10 miljard euro voor Welzijn, 10 miljard euro voor Onderwijs. U zegt: "Nee, we vragen niets aan de Federale Regering."

Ik mag zelf mijn vraag kiezen. Ik herhaal mijn vraag, op basis van de cijfers van het advies dat u hebt gekregen, niet op basis van mijn cijfers. U wordt nu geconfronteerd met een begrotingspad dat u zichzelf oplegt. Zoals de N-VA-voorzitter zei, is een pad naar 2018 uitstekend. Wel, laat dat ook voor Vlaanderen uitstekend zijn. Ik vraag u met aandrang te spreken met het federale niveau, want u bent 400 miljoen euro te veel aan het besparen. 400 miljoen euro te veel besparingen bij de kinderopvang, de kinderbijslag, het hoger onderwijs, het inschrijvingsgeld enzovoort. Ik vraag u met veel aandrang te antwoorden op mijn vraag. U hebt die kans. Het zijn objectieve cijfers, die van een adviesraad komen onder leiding van Jo Libeer. Als u niet wilt praten met het federale niveau, besparen we tot 400 miljoen euro te veel.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, wat ik vooral onthoud uit het verslag van de Europese Commissie, is dat de landen die geen structurele hervormingen doorvoeren, zoals Frankrijk of Italië, het veel slechter doen op economisch vlak en dat landen die wel de moed hebben om met visie structurele hervormingen door te voeren het op termijn, zelfs op korte, beter doen. Onze fractie staat voor een beleid om moedige structurele hervormingen te doen, met sociale correcties. We moeten investeren in de toekomst, voor economische groei, maar ook met sociale vooruitgang. Onze partij staat er borg voor om met die sociale correctie moedige structurele hervormingen te doen om de toekomst goed voor te bereiden.

De voorzitter: De heer Somers heeft het woord.

De heer Bart Somers (Open Vld): Voorzitter, minister-president, u bent het waarschijnlijk met me eens dat de heer Crombez toch een beetje aan het zwalpen is. *(Opmerkingen bij s.pa)*

Vorige week was hij vragende partij om de indexprovisie in de begroting al onmiddellijk uit te geven. Nu is het een week later en valt hij bijna in het andere uiterste. Hij vindt dat we niet genoeg doen om te besparen. Gelukkig heeft de regering – hebt u – toen beslist om die indexprovisie voorlopig te behouden en die te gebruiken om eventuele tegenslagen op te vangen.

Mijnheer Crombez, ik wil u toch een cijfer geven met betrekking tot het investeringsritme van de Vlaamse overheid. In tijden van crisis is het belangrijk dat we dat investeringsniveau voldoende hoog houden. Gisteren hebben we het cijfer gekregen van de investeringen die Vlaanderen zal doen in de begroting voor volgend jaar, namelijk 4,238 miljard euro. In 2013 was dat 3,6 miljard euro. In 2012 was dat 3,6 miljard euro. Met andere woorden, deze Vlaamse Regering gaat in moeilijke economische tijden meer investeren, meer impulsen geven aan de economie dan de voorbije jaren. Dat lijkt me een zeer goed beleid, een sterk beleid in tijden van economische tegenspoed. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, minister, de heer Somers kan er natuurlijk cijfers uit halen die in zijn kraam passen, net als de heer Van den Heuvel, maar Griekenland scoort op dit moment voor 2015 beter dan Vlaanderen. *(Opmerkingen)*

Collega's, we kunnen hier een ideologische discussie voeren, maar wat de heer Crombez aanhaalt, heb ik ook geprobeerd aan u duidelijk te maken bij de Septemberverklaring, namelijk dat een begroting wel degelijk rekening moet houden met een economische context. Die context verandert nu. Minister-president, ik begrijp niet dat u nu zegt te zullen wachten op een federaal initiatief. In uw geval zou ik toch ten minste afspraken beginnen te maken met uw federale collega die dat departement beheert en die u zeer goed kent, om te bekijken hoe Vlaanderen in zijn begroting zal omgaan met die veranderende economische cijfers die nu bovenkomen, met die andere groeiprognose. Het fundament van een goede begroting is immers dat ze dynamisch omgaat met wat zich voordoet. U steekt, samen met uw collega's van de meerderheid, de kop in het zand, en u zegt dat het evenwicht voor u het enige is dat van belang is.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele (N-VA): Mijnheer Rzoska, wat wij net niet doen, is de kop in het zand steken. Als u die studie van de Europese Commissie goed leest, dan ziet u dat het inderdaad de vraag van de Commissie is dat we moedige structurele hervormingen zouden doorvoeren. Ik heb dan een vraag aan u beiden. Als we dan toch vriendelijk zijn tegen elkaar, dan neem ik aan dat u het me niet kwalijk neemt dat we u een vraag stellen. Steunt u dan ook de pensioenhervormingen die we federaal doorvoeren? Steunt u de afslanking van de overheid die we op Vlaams niveau doorvoeren? Gaat u ook mee in de stappen die we willen zetten in de sociale zekerheid en in de fiscaliteit? Dat zijn immers de structurele hervormingen die Ierland, Spanje en inderdaad ook Griekenland hebben gedaan, waardoor de Europese Commissie nu zegt dat ze kunnen aankijken tegen een groei die hoger is dan hier. Wij zitten met een erfenis uit het verleden, en door structureel te hervormen zullen we daar iets aan doen. Dat is net wat de Commissie vraagt. Zult u mee die hervormingen steunen of stapt u morgen mee in de betoging? *(Applaus bij de N-VA)*

Minister-president Geert Bourgeois: Mijnheer Crombez, ik heb het rapport waarnaar u verwijst, nu niet voor ogen. Ik kan u zeggen dat 0,1 procent groei voor 25 à 30 miljoen euro, dus afgerond 30 miljoen euro staat. Dus 0,6 procent is 180 miljoen euro. Het gaat echter vandaag niet over het juiste cijfer, meen ik. Het gaat over het principe. Ik heb het daarnet al gezegd: u gaat gemakshalve voorbij aan het goede nieuws dat de Europese Commissie in haar rapport brengt. De heer Van den Heuvel en de heer Diependaele hebben erop gewezen. De gefedereerde entiteiten krijgen een goed rapport, want in 2015 daalt het structurele tekort van 2,6 naar 2,2 procent in de tabel. In de tekst – ik herhaal het – gaat het zelfs nog iets beter. Dat is het goede nieuws. We moeten naar structurele evenwichten, naar structurele besparingen. De Europese Commissie hanteert ook steeds meer die norm. Ze kijkt inderdaad iets minder naar het nominale dan naar het structurele. De heer Juncker zelf op kop zegt dat er structurele maatregelen moeten zijn om op termijn gezond te worden. Het is een goede zaak dat die omslag is gebeurd, dat die curve verandert en dat we in de richting van een structureel evenwicht gaan. Dat is de weg die we moeten bewandelen.

Het is niet waar dat ik de kop in het zand steek. We hebben hier al diverse keren gezegd dat we moeten investeren en moeten blijven investeren. Ik deel die zorg. De heer Somers heeft erop gewezen: wij investeren een zeer groot bedrag. Wat mij betreft, mag dat bedrag – als het kan – ook toenemen.

Moet ik daarvoor met de federale overheid praten? Ik denk dat ik daar met de Europese Commissie over moet praten. Ik heb gebeld met commissaris Marianne Thyssen, die bevoegd is voor deze aangelegenheid, en heb een afspraak gevraagd om het probleem van het vorderingensaldo te bespreken. Wij gaan immers voor een dubbel evenwicht. Wij gaan in 2015 voor een evenwicht in vorderingensaldo en voor een kasevenwicht. Dat betekent inderdaad dat je kasmatisch naar een overschot gaat om ESR-matig je evenwicht te hebben, ook al doe je die uitgaven niet.

Ik zou dat veel liever anders hebben. Ik zou liever hebben dat die regels veranderen – niet dat wij als België een uitzondering krijgen op die regel, maar dat de regel dat een uitgave, een duurzame investering, aantikt op je begroting in het jaar van de transactie, verandert. Dat is belangrijk om investeringen te kunnen doen.

Leidt dat gesprek met de Europese Commissie tot niets, dan moeten we zien hoe we daarmee omgaan. Het is in elk geval de bedoeling en de wens van deze regering om te blijven investeren. Een combinatie van een evenwicht en investeringen: dat is waar de begroting van 2015 voor gaat.

U weet dat we een traditie hebben om dat goed op te volgen en om bij te sturen als dat moet. We zullen dat doen bij de begrotingscontrole. We gaan toch niet nu, op een moment dat de begroting aan u voorgelegd wordt en ze nog moet worden behandeld en goedgekeurd, overgangsmaatregelen nemen? We gaan dat zeer goed blijven monitoren.

Er is al verwezen naar de buffer met de indexsprong. Bij de begrotingscontrole 2015 zullen we zien welke maatregelen we moeten nemen. Maar dat wij de kop in het zand steken, geen structurele maatregelen nemen of niet vooruitziend zijn, wil ik met de meeste klem tegenspreken. Wij voeren een goed beleid: geen schuldopbouw, evenwicht, en tegelijkertijd investeren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer John Crombez (sp.a): Voorzitter, dit is een nieuw gegeven voor dit parlement. Er is een begroting van 40 miljard euro, nog nooit is er in dit parlement zo'n grote begroting geweest. Mijn vraag aan de meerderheid was:

gaan jullie ervoor zorgen dat in alle inspanningen die moeten gebeuren – Vlaams, federaal, Wallonië, Brussel – Vlaanderen niet meer moet besparen dan nodig? Het is voor het eerst in dit parlement dat deze meerderheid zegt dat ze niet met het federale niveau gaat praten.

Minister-president, u hebt gelijk met uw cijfer. 0,1 procent is 30 miljoen euro. Maar het rapport zegt letterlijk dat als de economie twee keer met 0,5 procent vertraagt, de regionale overheden tot 400 miljoen euro te veel besparen ten opzichte van het federale niveau. U hebt dat rapport gekregen in juni. Ik heb het al verschillende keren in de commissie voor de minister van Begroting gebracht, maar zij reageert er niet op. Daarom stel ik de vraag vandaag vriendelijk aan u.

Het is jammer dat de meerderheidsfractieleden reageren met allerlei zeer interessante zaken die niets met mijn vraag te maken hebben. Ik verander niets aan het tekort, niets aan de schuld. Ik heb niets gezegd over de kop in het zand steken. Al wat ik zeg, is dat als dat rapport klopt, u tot 400 miljoen euro te veel zult besparen. Dat is meer dan zestig keer de inspanning in de kinderopvang voor de laagste inkomens. Dat is zes keer de inspanning in het hoger onderwijs.

Daarom vraag ik het u nog eens zeer vriendelijk, maar met aandrang. Er verandert niets aan al uw goede bedoelingen. Zorg ervoor dat er hier niet te veel bespaard wordt, want er zitten een aantal besparingen in die de mensen treffen.

Als de vraag is of ik de onrust en de woede van de mensen begrijp omdat dit hun allemaal overkomt, terwijl de federale minister van Financiën zegt dat er geen alternatief is, dan wil ik daar hier in het parlement op antwoorden, mijnheer Diependaele: ik ga die mensen steunen in hun protest tegen wat u onnodig aan het doen bent. Er is wel een alternatief. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Van Grieken tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitspraken van de VAD met betrekking tot de legalisering van cannabis

De voorzitter: De heer Van Grieken heeft het woord.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, de afgelopen week werden we geconfronteerd met een klein offensief in de media van enkele mensen die de legalisering van cannabis op de politieke agenda wilden plaatsen. Vooreerst was ik al verbaasd over het tijdstip. In een periode dat de gewone Vlaming meer moet betalen, zijn er wel andere katjes te geselen dan het al dan niet legaliseren van cannabis. Maar misschien is het wel net daarom, omdat we collectief in een legale roes verkeren, als we de extra belastingen krijgen van de Vlaamse en de Federale Regering. Maar alle gekheid op een stokje.

Mijn verbazing was groot toen een coalitiepartner van u, bij monde van Maggie De Block, wel gewillig bleek om daar eventueel een studie rond te laten uitvoeren. Mijn verbazing was nog groter toen ook de directeur van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD), een partnerorganisatie van de Vlaamse overheid, voorstander bleek te zijn van de legalisering van cannabis.

Als statement kan dat alvast tellen: pleiten voor de legalisering van cannabis en tegelijkertijd pleiten voor meer preventie en hulpverlening. Minister, ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat dit een beetje lijkt op een campagne voor meer verkeersveiligheid en tegelijkertijd zeggen: "Jongens, rijd maar door het rood licht". Mijn vraag is dan ook heel klaar en duidelijk: gaat u gevolg geven aan de

uitspraken van de directeur van de VAD en kan zij nog functioneren in haar functie van directeur?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik heb een tijdje geleden, toen dat debat nog maar eens de kop opstak, in een vrije tribune mijn gedacht daarover nog eens uitgedrukt. Ik ben een absolute voorstander van een ontradingsbeleid, zeker binnen de Vlaamse bevoegdheden, en die bevinden zich niet op het justitiële vlak maar op het vlak van gezondheidspromotie en ziektepreventie. Daar is de enige consistente, goede boodschap die wij moeten geven dat ik tegenstander ben van een legaliseringsproces omdat je daar vanuit het preventiestandpunt een verhaal brengt dat haaks staat op een consistente ontradende boodschap. Ik heb dat toen gezegd en ik wil dat hier nog eens zeggen, dat is wat mij betreft geen nieuw nieuws.

Het is fascinerend als je probeert te reconstrueren wat er de voorbije week is gebeurd. Er is een boek uitgekomen van professor De Ruyver en professor Fijnaut; dan is er een interview geweest met mijn federale collega; daar zijn bepaalde dingen uit in een context gebracht of uit hun context gehaald en gekoppeld aan een studie die vroeger ooit eens is besteld door collega Onkelinx over cannabis naar aanleiding van een vorige discussie daarover, waarbij gesuggereerd werd dat minister De Block die studie zou hebben besteld op die enkele weken tijd, waarbij dan aan de voorzitter van de N-VA werd gevraagd om daar fors op te reageren. Ik heb dat allemaal met verbazing bekeken.

De VAD is een vereniging die het hele Vlaamse landschap van hulpverleners en preventiewerkers in de drughulpverlening min of meer omvat. De VAD heeft dus wat dat betreft een zeer sterke benadering vanuit de organisatie. De VAD heeft ook een belangrijke opdracht van de Vlaamse overheid gekregen. Zij moet ons ondersteunen in onze preventieve opdracht. Zij doet dat volgens mij zeer correct. De laatste op jongeren gerichte campagne die wij over cannabis hebben georganiseerd was zeer succesvol en wordt op technisch vlak als een zeer goede campagne beschouwd. Die campagne was zeer duidelijk en ontraadde cannabis zeer duidelijk.

Daarover moet het volgens mij gaan. De Vlaamse overheid zal dat beleid voortzetten. Volgend jaar moeten wij een nieuwe gezondheidsdoelstelling formaliseren omdat ons actieplan Middelengebruik afloopt. Dan zullen wij opnieuw met onze grondhouding – hoe kunnen wij in onze preventie die ontradende boodschap consistent brengen? – de expertise vergaren die nodig is. Ik heb geen enkele reden om aan te nemen dat de VAD, die in dat communiqué trouwens zeer uitdrukkelijk het schadelijke karakter van cannabis benadrukt, die expertise op het preventieve vlak niet zou ter beschikking stellen.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, dank u wel. Ik ben heel blij met uw antwoord. Maar het kwaad is geschied. Door een zo diffuse communicatie is er opnieuw verwarring ontstaan over een al dan niet gedoogbeleid, over het al dan niet legaliseren. Ik denk dat er vanuit de verschillende overheden maar een eenduidige en klare boodschap kan zijn. Een goed preventiebeleid kan alleen maar werken binnen een duidelijk juridisch kader en als cannabis niet gelegaliseerd wordt. Het kwaad is geschied. De communicatie had veel duidelijker moeten zijn.

Cannabis is heel verslavend en slecht voor de gezondheid. Daarom mag het voor het Vlaams Belang niet worden gelegaliseerd. Bovendien zijn drugsdealers geen kleine zelfstandigheden die een centje willen verdienen op de kap van de gezondheid van de mensen. Zij moeten keihard worden aangepakt.

De voorzitter: Mevrouw Saeys heeft het woord.

Mevrouw Freya Saeys (Open Vld): Dank u, minister-president. Mijnheer Van Grieken, ik zou u willen aanraden om beter te luisteren. Mijn collega-huisarts Maggie De Block heeft zeker niet gepleit voor de legalisering van drugs, integendeel. Ze heeft wel gezegd dat het misschien zinvol zou zijn om op wetenschappelijke basis te onderzoeken of er een mogelijkheid bestaat van een derde weg. Uit onderzoek blijkt namelijk dat het volledig legaliseren en een volledig repressief beleid volledig zinloos zijn.

Wat er zeker moet komen, is een verstrenging van het gedoogbeleid. Daartoe moet het beleid ook eenduidig en transparant worden, liefst op het niveau van de Europese Unie.

De Vlaamse overheid moet inzetten op de versterking van de maatschappelijke norm van niet-gebruik en op doorgedreven preventie. Graag verneem ik dan ook van u welke bijkomende maatregelen u zult treffen op het vlak van preventie. Als er een bijkomend actieplan komt, zullen we dat zeker steunen.

De voorzitter: Mevrouw Saeys, minister Vandeurzen is niet de minister-president, en ik ben de voorzitter van het Vlaams Parlement. Ik wil niet dat er verwarring ontstaat. Ik wil ook vragen om de volgende keer niet langer een tekst voort te lezen. Zegt u wat u denkt te moeten zeggen, dat maakt het veel aangenamer. *(Opmerkingen van mevrouw Lydia Peeters)*

Het reglement is het reglement, en ik pas dat gewoon toe, mevrouw Peeters. Ik vind dat iedereen het reglement moet toepassen, zo simpel is het. Ook uw fractieleider zegt me dat het goed is dat iedereen zonder papieren voor zich spreekt.

De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, zoals de minister aangeeft bestaat er vandaag in Vlaanderen een uitgebreid en divers aanbod op het vlak van preventie én op het vlak van de behandeling van alcohol- en drugsverslaafden.

Ik denk dat de grootste uitdaging voor Vlaanderen de komende vijf jaar erin bestaat dat uitgebreid en divers aanbod, dat in belangrijke mate bestaat uit kortlopende projecten, een plaats te geven in het facettenbeleid en in een continuüm van preventie over vroegdetectie tot behandeling, met inbegrip van repressie. In dat repressieve luik moet een link zijn met de behandeling, maar daarover moet natuurlijk met het federale niveau worden overlegd. Vlaanderen beschikt over heel wat instrumenten om die opdracht tot een goed einde te brengen. Voor alle betrokkenen – burgers en hulpverleners – is het een zeer goede zaak dat op het federale niveau nu eindelijk duidelijkheid wordt verschaft, waarbij men kiest voor een verstrenging van het gedoogbeleid inzake cannabis. Het verheugt me dat u, minister, vandaag duidelijk zegt dat u daar mee werk wilt van maken, in het kader van een sterk Vlaams drugsbeleid.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, collega's, morgen vindt opnieuw een grote drugsconferentie in Gent plaats. Het is een tweejaarlijks evenement, waar alle experts en veel politici deelnemen aan de debatten. Ik hoop wel dat wat ons in Vlaanderen te doen staat – ons Actieplan middelengebruik, dat eind 2015 afloopt, evalueren en ons voorbereiden op een nieuw actieplan en een nieuwe gezondheidsdoelstelling inzake het middelengebruik – niet wordt verengd tot een debat over het juridische aspect, dat is: over de prioriteiten in het vervolgingsbeleid en de strafrechtelijke aspecten van het drugsbeleid. Dat laatste

is belangrijk, want een goed drugsbeleid bestaat altijd uit drie goed bij elkaar aansluitende elementen: repressie, hulpverlening en preventie.

Aansluitend bij de laatste tussenkomst is het duidelijk dat in het globale verhaal waarin het federale niveau zijn verantwoordelijkheid neemt – en het federale regeerakkoord is daarover duidelijk – ook wij, op basis van onze bevoegdheden, voor belangrijke uitdagingen staan. Projecten moeten worden geëvalueerd en verduurzaamd. Het preventiewerk heeft nood aan een structuur die ook de overgehevelde bevoegdheden en middelen omsluit. De nieuwe drugshulpverlening die in onze actieradius komt, moet worden geïntegreerd. De preventiestrategieën moeten worden geëvalueerd. We staan dus voor heel wat uitdagingen als we met die bevoegdheden op het vlak van preventie een ontradende aanpak willen realiseren. Ik probeer daarover met alle betrokken partijen in de loop van 2015 het gesprek te voeren. Voorts ga ik ervan uit dat wat het justitiële luik betreft, we kunnen voortbouwen op wat daarover in het federale regeerakkoord staat. Met respect voor elkaars bevoegdheden zullen dat de randvoorwaarden zijn die we meenemen bij de opmaak van ons eigen nieuwe gezondheidsdoelstelling en ons nieuw actieplan.

De heer Tom Van Grieken (Vlaams Belang): Minister, sta me toe af te sluiten met een kort citaat uit de persmededeling die u zelf hebt verspreid: “Bij de legalisering van cannabis wordt de preventieboodschap één, tegenstrijdig en twee, ongeloofwaardig. De overheid pleit voor ontrading van het gebruik, maar organiseert tegelijkertijd zelf het cannabisaanbod. De legalisatie van cannabis maakt preventie ongeloofwaardig.” Ik kan het niet meer met u eens zijn, minister, dan als u het zo formuleert. Preventie kan enkel in een duidelijk juridisch en legaal kader. Daarom pleit onze partij voor een harde aanpak en duidelijkheid, door cannabis niet te legaliseren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Freya Van den Bossche tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de evolutie van de suïcidecijfers in Vlaanderen en het behalen van de doelstellingen 2020

De voorzitter: Mevrouw Van den Bossche heeft het woord.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, uit de meest recente cijfers over zelfdoding in Vlaanderen blijkt dat, al zijn de cijfers ietwat gestabiliseerd, we ons toch op een erg hoog niveau blijven bevinden. Die stabilisering is dus op zich niet echt zo’n goed teken: anderhalve keer het gemiddelde in Europa, twee keer zo veel als in Nederland. In buurlanden als Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk zien we sinds 2006, het jaar waarin de actieplannen zijn gestart, een daling van het aantal zelfdodingen. In België, erg hoog aan de top in Europa, zien we helaas louter die stabilisering.

In de actieplannen die er zijn sinds 2006, zijn erg goede initiatieven genomen, waarvoor ik u en uw voorganger, mevrouw Vervotte, zeker wil feliciteren. Ik denk aan alles dat er is gebeurd rond sensibilisering en het gevecht tegen het grote taboe dat heerst over psychische hulpverlening, bijvoorbeeld via Te Gek!? of online initiatieven. Maar we moeten ook durven te erkennen dat Vlaanderen weinig vat krijgt op de problematiek.

De meest direct manier waarop u mensen die in nood zijn en zich mogelijk zo slecht voelen dat ze geen uitweg meer zien, kunt helpen, is via heel eenvoudig toegankelijke eerstelijnszorg. Die is er ook, via de centra voor geestelijke gezondheidszorg (cgg) in Vlaanderen. Maar wat blijkt nu? De wachtlijsten zijn zo lang geworden dat bepaalde centra zelfs hebben besloten de hele

aanmeldingsprocedure stop te zetten, omdat mensen nu al meer dan twee jaar moeten wachten op noodzakelijke psychische hulp. U moet zich dat inbeelden: iemand loopt rond met een zware depressie, ziet geen uitweg meer, wendt zich tot zo'n centrum en krijgt daar te horen dat mensen twee jaar moesten wachten, dat ze het daarom niet meer verantwoord vonden om namen op een lijst te zetten en dat ze daarom niet kunnen helpen. Wat gaat u daaraan doen, minister?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik betreur dat u de zaken op twee niveaus een beetje anders inschat dan ik. De cijfers voor 2012 geven aan dat er inderdaad een lichte daling is van het trieste cijfer van het aantal zelfdodingen in Vlaanderen. Dat is absoluut niet voldoende om van een trend te spreken, maar het is ten opzichte van de prognoses die alle experts vorig jaar hebben gemaakt, wel een verrassend cijfer. Elke zelfdoding is er uiteraard één te veel, maar als je vorig jaar aan de experts zou hebben gevraagd wat ze hadden verwacht in 2012, zouden ze zonder twijfel een serieuze toename hebben gezegd. We weten dat economisch moeilijke tijden een rechtstreeks causaal verband hebben met dat trieste cijfer. In die zin, als u de experts gisteren hebt gehoord, zeggen ze dat het nog altijd dramatisch is, maar het gaat toch in tegen wat werd verwacht in de prognoses.

Ten opzichte van de gezondheidsdoelstelling die geformuleerd werd op de tweede gezondheidsconferentie, staan we op dit moment op 17 procent minder zelfdodingen voor de vrouwen en 12 procent minder voor de mannen in de gestandaardiseerde cijfers. Dat zijn de normen die we gebruiken om de vergelijking te maken met 2000. De doelstelling is: 20 procent minder in 2020. Er is zeker een evolutie, maar het is juist dat de economische crisis een effect heeft gehad, in meerdere landen. Ik ben het absoluut met u eens dat het geen reden is om de zaken rustig op hun beloop te laten, maar het is een signaal dat wellicht ook een aantal initiatieven aanslaan. Ik ben realistisch genoeg om te weten dat je niet de pretentie mag hebben dat je met een plan alle effecten kunt corrigeren of weggommen van iets als een economische crisis, wat zo'n grote impact heeft. Zo werkt dat natuurlijk niet.

Wat de toegang tot de geestelijke gezondheid betreft, hebt u wellicht gehoord wat de experts gisteren in Terzake hebben gezegd. Ze vertelden dat we moeten opletten met het leggen van een heel nauwe associatie tussen de toegang naar geestelijke gezondheidszorg en de cijfers over zelfdoding. Er is natuurlijk een relatie. Het is heel duidelijk dat in België en in Vlaanderen de toegang tot geestelijke gezondheidszorg, laagdrempelig, eerstelijns en ambulant, problematisch is. Die toegang kan beter. Zeker in vergelijking met andere landen is dat zo.

Het probleem valt echt niet te verengen tot de problematiek van de cgg's. Ik verbaas me er elke keer over hoe men de indruk wekt dat de Vlaamse overheid bevoegd is voor de grote toegang tot de geestelijke gezondheidszorg. Het grootste aandeel ligt natuurlijk bij de ziekteverzekering.

De cgg's hebben daar uiteraard hun plaats in, ze zijn onze verantwoordelijkheid. We hebben er de voorbije jaren substantieel in geïnvesteerd. Er is een probleem met wachtlijsten. Ook dat is niet nieuw. We hebben al verschillende initiatieven genomen en actieplannen gemaakt om er iets aan te doen. Ik herhaal dat we de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg in een veel breder perspectief moeten zien.

De psychiatrie intra muros afbouwen en ambulant maken, een grote verdienste van mevrouw Onkelinx, wordt voortgezet in het federaal regeerakkoord. Meer psychiatrische zorg mogelijk maken voor jongeren, staat in het federaal regeerakkoord. Psychotherapie terugbetaalbaar maken, staat in het federaal

regeerakkoord. Wij moeten ons deel doen, maar het is echt een veel breder verhaal. We mogen dit niet verenigen tot de cgg's.

Het cgg in kwestie, dat ik gisteren mocht ontmoeten tijdens de nieuwsuitzending, heeft een specifiek probleem. Het staat los van de algemene problematiek waarover we met de cgg's zullen samenzitten. We zullen bekijken hoe we een nieuwe methodologie, een nieuwe aanpak kunnen faciliteren om een oplossing te bieden voor het probleem in de cgg's. Het centrum in kwestie is zeker al heel creatief en innovatief geweest. Het situeert zich in de Kempen en heeft een heel specifiek probleem. Het pretendeert dat de personeelsbestaffing aantoonde dat er een historisch probleem van achterstand is. We moeten met dat cgg bekijken of het inderdaad een specifieke oplossing behoeft.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, u zegt dat u de voorbije jaren uw deel hebt gedaan, dat Vlaanderen ook heeft geïnvesteerd. U hoort mij ook niet zeggen dat het enkel uw verantwoordelijkheid betreft. Het Vlaams Parlement kan echter enkel de Vlaamse Regering ondervragen en dus heb ik het alleen maar over uw bevoegdheden.

U zegt dat u er altijd substantieel in hebt geïnvesteerd, maar ik zie in de begroting die nu in het parlement werd ingediend, dat u meer dan 1 miljoen euro bespaart op het artikel waar de gelden komen voor de cgg's.

U moet mij eens uitleggen waarom u dit doet in tijden van moeilijkheden. U weet dat de cijfers voor zelfdoding in Vlaanderen erg slecht zijn. Het gaat over anderhalf keer het Europese gemiddelde, over twee keer zo veel als in Nederland. En het is niet dat er in andere Europese landen geen economische crisis is. Toch merken we sinds 2006 in het Verenigd Koninkrijk, Duitsland en Frankrijk een daling in de cijfers. De grootste daling in Vlaanderen heeft zich gesitueerd tussen 2000 en 2006. 2000 was het historisch hoogtepunt, 2006 het historisch laagtepunt. Sedertdien zijn er weer stijgingen en bij bepaalde subgroepen zijn die zelfs extra groot.

De mensen van de cgg's waar u naar verwijst, zeggen zelf dat de situatie dramatisch is. Elk jaar krijgen een paar duizend Vlamingen niet de hulp die ze nodig hebben of ze krijgen die te laat. Ik zal niet zeggen dat u daar als enige verantwoordelijk voor bent, maar u kunt een deel doen. Ik weet dat u bekommerd bent om de problematiek, maar laat dat dan alstublieft ook zien in de cijfers, in de daden. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, minister, ik kreeg het daarnet een beetje koud toen werd gezegd dat we blij zijn dat het statistisch nog wel meevalt. Het gaat om mensen die vrijwillig uit het leven stappen. Zo lang er mensen zijn die dat doen, zijn dat er te veel. Het moet onze ambitie zijn om dat cijfer naar omlaag en tot op nul te krijgen.

U zegt dat het vooral de verantwoordelijkheid van de federale overheid is om hier iets aan te doen. Ook daar heb ik geen behoefte aan. Oké, we zullen in het federale parlement de ministers daarover op het matje moeten roepen. Maar ook u hebt een bevoegdheid, ook u kunt hier iets aan doen. Als mensen in Vlaanderen zelfmoord plegen en u bent als minister bevoegd voor de geestelijke gezondheidszorg, dan verwacht ik van u de nodige nederigheid en het nodige respect voor die mensen.

U zegt zelf dat er wachttijden zijn. Die zijn er niet alleen, ze nemen ook toe. Sinds 2008 is het aantal weken en maanden dat mensen moeten wachten op simpelweg een gesprek toegenomen. De cgg's trekken aan de alarmbel. Gisteren

heeft het centrum in Mechelen meegedeeld dat het een aanmeldingsstop heeft doorgevoerd omdat het een wachttijd heeft van meer dan twee jaar. Mensen kunnen zich dus niet meer aanmelden. U zegt dat dit misschien een unieke positie is, maar het is wel een centrum dat met een enorm capaciteitstekort kampt. Dit is dus een signaal. Minister, op welke manier en met welke middelen zult u ervoor zorgen dat er voldoende diensten ter beschikking staan en dat mensen die hulp vragen, hulp kunnen krijgen? (*Applaus bij Groen en bij sp.a*)

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Ik erger me wanneer ik mevrouw Van den Bossche het probleem hoor verengen tot het probleem van toegang tot de cgg's en wanneer ik mevrouw Van den Brandt hoor zeggen dat de minister heeft beweerd dat het nu aan de federale overheid is en dat hij zijn ding heeft gedaan. Dat is pure onzin, dat is hallucinant, dat is een manifest gebrek aan ernst over en kennis van het ingewikkelde dossier van de suïcidepreventie.

Daar wordt al jaren goed en degelijk aan gewerkt, maar we zijn er nog niet. De minister, mijn partij en de andere fracties in dit halfroond zijn de eersten om toe te geven dat er nog veel werk aan de winkel is. Wanneer we echter kijken naar de weg die we de afgelopen jaren hebben afgelegd inzake het professionaliseren van de hulp, zowel inzake preventie als inzake postventie wat suïcide betreft, dan denk ik dat we daar terecht fier op mogen zijn. Dat wil niet zeggen dat we zelfgenoegzaam mogen zijn, maar daar heb ik hier ook niemand voor horen pleiten.

Minister, ik heb een vraag over de terugbetaling van psychologische zorg die essentieel is. Kunt u daar nu al een timing op plakken?

Een tweede vraag betreft de ketenzorg, die heel terecht in het tweede Vlaams actieplan als een sterk element naar voren wordt geschoven. Minister, welke moeilijkheden detecteert u daar nog, zodat we daar in dit parlement verder opvolging aan kunnen geven? (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Ik sluit me aan bij wat de heer De Bruyn heeft gezegd. Ik vind het ook hallucinant dat een aantal collega's hier bijna het bestaan van het Vlaams actieplan negeren, terwijl wij aan het eerste plan en tijdens de vorige legislatuur ook aan het tweede actieplan heel hard hebben gewerkt en daar in de commissie serieus over hebben gediscussieerd. Dat Vlaams actieplan heeft heel duidelijke doelstellingen, maar we zijn er inderdaad nog niet. In dat actieplan worden een aantal heel duidelijke strategieën afgebakend met acties die ook in uitvoering zijn. Ik denk dan aan de preventiecoaches in de scholen, aan de uitwerking van de preventiecoaches op de werkvloer zoals we dat gisteren nog in de commissie hebben gehoord. Ik denk ook aan de onlinehulpverlening, aan de hulplijn 1813 enzovoort. Maar we zijn er inderdaad nog niet.

Het Vlaamse actieplan bakent ook een aantal duidelijke risicogroepen af met een duidelijk beleid. Minister, als we de cijfers in de huidige evoluties zien, dan stellen we vast dat bepaalde significante cijfers betrekking hebben op bepaalde leeftijdscategorieën. Noopt dit tot een eventuele bijsturing van het doelgroepenbeleid?

De voorzitter: Mevrouw Taelman heeft het woord.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld): Ik wil beamen wat de collega's hier zeggen. We hebben het hier over cijfers maar achter die cijfers zitten mensen.

Elk cijfer is natuurlijk veel te veel. In vergelijking met Nederland blijven de cijfers hier inderdaad hoog. Maar ik ben het volledig eens met de voorgaande sprekers dat het niet alleen gaat over de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg, maar dat er bijvoorbeeld in Vlaanderen in vergelijking met Nederland, een groter taboe rust op het zoeken van hulp. Mevrouw Schryvers heeft het al gehad over specifieke leeftijdsgroepen. We hebben al een discussie gevoerd over jonge vrouwen in de leeftijdscategorie tussen 16 en 24 jaar die meer psychische problemen hebben.

In het federaal regeerakkoord staat dat er wordt voorzien in een terugbetaling voor psychologische consulting, dat is een bijkomend instrument. Zult u daar ook rekening mee houden in het beleid en zult u het beleid in die richting bijsturen en dit implementeren als een instrument in uw beleid?

Minister Jo Vandeuren: Om met dat laatste te beginnen: absoluut ja! Ik kan me voorstellen dat mijn collega die pas in haar bevoegdheden is geïnstalleerd, dat nog moet voorbereiden. Ik ga ervan uit dat het in de komende jaren geleidelijk aan zal gebeuren. Absoluut ja, wij moeten daaraan meewerken. Dat moet ons helpen om onze experimenten met onze eerstelijnspsychologische functie te stabiliseren en de ervaring die we daarin hebben willen we graag ter beschikking stellen. Dat moet ook mogelijk maken om ambulante ondersteuningsvormen breder toegankelijk te maken.

Ik kan me voorstellen dat de federale overheid randvoorwaarden zal bepalen. Niet zomaar elk consult zal terugbetalend zijn. Daar moet men een plan, een context en voorwaarden voor creëren. Als de federale overheid daar wil over praten, dan zeggen wij volmondig ja.

We gaan ook meewerken aan het plan om meer psychiatrische zorg toegankelijk te maken voor jongeren. Dat staat in het federale regeerakkoord en dat matcht met onze integrale jeugdhulp. Ik ben er absoluut, absoluut van overtuigd dat we dat samen moeten doen en dat we ons deel van de verantwoordelijkheid moeten opnemen.

De kwetsbare groepen worden in het actieplan gedefinieerd. We gaan die groepen niet wijzigen. Een aantal cijfers geeft wel degelijk aan dat we heel terecht een aantal groepen hebben afgezonderd of beschreven.

Uit de cijfers kan men afleiden dat mannen vanaf een bepaalde leeftijd meer overgaan tot zelfdoding, ook in 2012. Dat doet vermoeden dat de impact van de economische crisis extra in het oog moet worden gehouden. Dat betekent dat we met de ministers van Werk, en vooral de federale minister van Werk, afspraken moeten maken. De acties die ontstaan zijn – in samenwerking met toenmalig minister De Coninck – rond burn-out en depressie moeten blijven doorgaan. We ondersteunen dat.

Ketenaanpak? We zijn absoluut vragende partij! We willen de richtlijnen die we ontwikkelen, en waarbij we de diverse actoren trachten goed op elkaar te laten inspelen, verder uitrollen. Een van de mooiste voorbeelden is de aanpak van (jonge) mensen die met een suïcidepoging op de spoed terechtkomen. We zijn erin geslaagd om bijna alle spoedgevallendiensten van Vlaanderen in dat soort ketenbenadering mee te krijgen.

U moet mij niet proberen te overtuigen dat ik meer bescheiden moet zijn. De insinuatie dat ik een soort tevredenheid heb over de zelfdodingcijfers is voor mij een intrieste suggestie. Dat is helemaal misplaatst.

Ik wil u op één zaak nog attenderen. Het Vlaams actieplan wordt in het buitenland als een modelplan beschouwd. Het is echt iets waarvoor onze mensen internationaal uitgenodigd worden voor spreekbeurten.

We gaan met de cgg's aan tafel. We zullen nagaan hoe we kunnen helpen. Ze moeten echt niet meer besparen dan anderen. De besparingen die ze moeten doen, zijn echt niet van dien aard om hun capaciteit in het zorgaanbod in het gedrang te brengen. Daar ben ik echt van overtuigd. We gaan kijken of we zaken online, groeps gesprekken of dergelijke kunnen aanbieden en/of ondersteunen om aan het wachtprobleem in de cgg's een antwoord te bieden. Nog eens, we moeten de geestelijke gezondheidszorg in zijn globaliteit zien.

Het spijt me verschrikkelijk, dat is een gedeelde bevoegdheid, en het grootste gedeelte van de vraag omtrent toegankelijke en betaalbare geestelijke gezondheidszorg is een federale ziekteverzekeringskwestie met een luik dat historisch gezien tot onze bevoegdheden behoort, maar waar de samenspraak toch boven alles zou moeten kunnen gaan en ik ben absoluut bereid om dat te doen.

Mevrouw Freya Van den Bossche (sp.a): Minister, ik vind dat beide actieplannen in Vlaanderen echt goede initiatieven bevatten. Niemand van mijn fractie betwist dat.

We mogen echter niet blind zijn voor het feit dat ondanks die vele inspanningen die u zich getroost, en velen met u, er nog altijd drie mensen per dag uit het leven stappen omdat ze het leven niet meer aankunnen, omdat het voor hen te zwaar is om te dragen. Ik besef dat het niet de enige oplossing is om die mensen eenvoudigweg toegang te verlenen tot psychische hulp. Uit elk getuigenis blijkt wel, minister, dat mensen die een zware depressie hebben overwonnen, dat mede dankzij professionele hulpverlening hebben gedaan. Doen alsof het geen erg belangrijk onderdeel is van een hele keten, daar wil ik niet aan meedoen. Dit is essentieel.

U zegt dat u wel wilt, maar dat u uw best moet doen in de begroting. Ik vraag u om minstens voor de groep mensen voor wie het leven te zwaar om dragen is, niet te besparen. Ik neem aan dat uw collega's in de regering het daarmee eens zullen zijn. We moeten hun een nieuw perspectief geven, een nieuwe kans op een beter leven, een leven dat ze zelf zien zitten. Het is altijd iemands zoon, iemands moeder, iemands broer. Ik weet dat u niet de enige bent die het allemaal kunt oplossen, maar u kunt een deel doen. Het enige wat ik u vraag is: doe dat deel! (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over co-sourcing

ACTUELE VRAAG van de heer Axel Ronse tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de faciliterende rol die Vlaanderen kan spelen inzake co-sourcing

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): Voorzitter, minister, dames en heren, co-sourcing is het tijdelijk verhuren van personeel van het ene bedrijf aan het andere. Bombardier is deze week op die manier in het nieuws gekomen. Ze zitten met een tijdelijke terugval in de productie omdat ze wachten op een bestelling van de NMBS van ongeveer 3 miljard euro. Om de tijdelijke terugval in de

productie te kunnen overbruggen, hadden ze graag 150 personeelsleden verhuurd aan een ander bedrijf. Dat is co-sourcing.

Het is geen nieuw begrip. Ik heb daar in de commissie tijdens de vorige legislatuur al verschillende vragen over gesteld. Naar aanleiding van een proefproject tussen VDAB en Voka in 2011 was uw antwoord dat u daar niet ongenegen tegenover stond. U stond er zelfs positief tegenover, maar het probleem was dat het in eerste instantie om federale wetgeving gaat, namelijk de wet van terbeschikkingstelling. U zou overleg plegen met toenmalig federaal minister van Werk De Coninck. Ik weet niet of dat ook is gebeurd.

Ondertussen is er een nieuwe regering en een nieuwe minister, namelijk Kris Peeters. Gisteren reageerde hij al positief op het geval Bombardier. Hij staat er niet weigerachtig tegenover. Meer nog, hij is bereid om in het sociaal overleg na te gaan hoe dit verder en breder vorm kan krijgen.

Minister, welke rol kan de VDAB hierin spelen? Heeft die een faciliterende rol?

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, ik zal u een tweede definitie van co-sourcing besparen, alsook de uitleg over Bombardier. Dit geval is wel essentieel in de evolutie van onze arbeidsmarkt. Het kan onze arbeidsmarkt de facto leiden naar een arbeidsmarkt 2.0. Een arbeidsmarkt waarvan het DNA bestaat uit een wezenlijke samenwerking tussen bedrijven, kmo's en multinationals op Vlaams niveau en zelfs met aangrenzende regio's. We moeten alles op alles zetten om deze evolutie kans op slagen te bieden.

Dit heeft een aantal belangrijke voordelen. Het biedt kennisuitwisseling tussen bedrijven onderling. Het personeel dat is uitbesteed, komt terug in het bedrijf met een pak kennis. Daarnaast biedt het duurzame werkgelegenheid en is het ook goed voor de competitiviteit, want de bedrijven in kwestie moeten geen toeslag betalen op economische werkloosheidsuitkeringen. Tot slot is het ook belangrijk voor de aanpak van knelpuntberoepen. In het geval van Bombardier gaat het om mensen die elektriciën of lasser zijn. Dat zijn waardevolle beroepen waarvoor moeilijk mensen te vinden zijn.

De sleutel tot de poort van de arbeidsmarkt 2.0 ligt inderdaad federaal. De uitdaging voor minister Peeters is belangrijk.

Gelet op het belang hiervan voor onze Vlaamse arbeidsmarkt en economie moet u mee in de cockpit zitten. U moet ook nagaan hoe Vlaanderen zich kan voorbereiden op een faciliterende rol. Ik denk daarbij aan de ontsluiting van de kennis en expertise bij de VDAB en de screening naar mogelijke bedrijven waar een bedrijf als Bombardier zijn personeel tijdelijk kan tewerkstellen.

Minister, wat is de rol die u daarin wenst te spelen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Gisteren heb ik de mensen van Bombardier op mijn kabinet ontvangen. Mevrouw Fournier, ik ben effectief een fan. Het bedrijf dat aan co-sourcing doet en van waaruit mensen vertrekken, kan flexibiliteit bieden. Het bedrijf dat ontvangt, kan een aantal knelpuntberoepen invullen. Ook voor de werknemers is het interessant. Ze krijgen loopbaanzekerheid. Iemand die ervaring opdoet in een ander bedrijf, heeft een extra voordeel inzake competenties.

Op 18 april 2013 heb ik dit aangekaart bij mijn federale collega. Op het federale niveau is er ook nog iets gebeurd op 25 april 2014. Er is een wijziging gebeurd

van de wetgeving, die maakt dat werkgeversgroepen, zij het in een aparte vzw, samen een soort pooling kunnen doen. Ze kunnen werknemers van het ene naar het andere bedrijf tewerkstellen. Er zijn wel zware voorwaarden aan gekoppeld. Dat is misschien wel een eerste stap, maar het gaat nog niet ver genoeg.

Wat kan Vlaanderen doen? Het eerste dat Vlaanderen kan doen, is ervoor zorgen dat dit wordt gefaciliteerd, dat de wetgeving die daarover bestaat of er nog kan komen, wordt bekendgemaakt. De eerste stap moet altijd vanuit het bedrijf zelf komen. De VDAB moet niet in de plaats van de privépartners treden. Het zijn in de eerste plaats de private arbeidsbemiddelaars die daar samen met het bedrijf iets aan kunnen doen.

Een aantal Vlaamse netwerken van werkgevers – dat zien we ook bij Bombardier – kunnen dat bekendmaken en kunnen er andere bedrijven bij betrekken. De VDAB heeft natuurlijk de databank met openstaande vacatures bij bedrijven. Die kan worden ontsloten voor een bedrijf dat aan co-sourcing wil doen. Dat is een positieve zaak en een bijdrage die de VDAB kan doen.

Ondertussen heb ik opnieuw contact gehad met mijn federale collega, Kris Peeters. Hij deelt die visie en ziet de pluspunten. Wij hebben afgesproken dat we daarover op korte termijn verder zullen overleggen om na te gaan hoe we het beleid kunnen versterken op dit maar ook op andere vlakken. Zo kan die co-sourcing, zoals nu met Bombardier, eenvoudig worden gerealiseerd.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): Minister, ik ben heel tevreden met uw uitleg en heb er niet veel meer aan toe te voegen. Ik ben blij dat er contact is, dat er al stappen zijn ondernomen in 2013. Samen met federaal minister Kris Peeters zal er snel vooruitgang zijn in dit dossier.

De heer Axel Ronse (N-VA): Ik ben blij te vernemen dat de ontsluiting van de informatiedatabank van de VDAB voor u een mogelijkheid is. Over het feit dat de VDAB daar geen verdere sleutelrol in moet spelen, ben ik het eens. Wat mij zorgen baart, is dat het eerdere project dat in 2009-2011 onder andere in West-Vlaanderen plaatsvond, nu finaal is stopgezet. Met wat zich nu afspeelt bij Bombardier hebben we opnieuw de kans om de poort naar de arbeidsmarkt 2.0 te openen. Het is een complexe materie. Het gaat over toeslagen op ploegenarbeid, opgebouwde rechten enzovoort.

In Bombardier Brugge is er een groot overleg tussen vakbond en werkgever. Misschien kunnen de mensen die morgen naar Brussel gaan, daar een inspirerend voorbeeld aan nemen. Het zal belangrijk zijn dat er op het federale niveau geen fouten worden gemaakt zoals dat in het verleden bij de stopzetting van het project is gebeurd.

De voorzitter: Mevrouw Kherbache heeft het woord.

Mevrouw Yasmine Kherbache (sp-a): Voorzitter, in april 2014 is de federale wetgeving aangepast om co-sourcing mogelijk te maken. Volgens de minister gaat het om een eerste stap. Er moeten immers nog uitvoeringsbesluiten worden genomen.

Federgon, de federatie die de private arbeidsbemiddelaars en dus ook de arbeidsmarktspecialisten in Vlaanderen verenigt, heeft toen gevraagd de Vlaamse minister van Werk ook een rol te verlenen. Op die manier moet worden gezorgd voor een goede omkadering van de arbeidsmarktspecialisten. Co-sourcing zal enkel slagen indien er een goed sociaal overleg is, wat bij Bombardier het geval is, en indien er een duidelijk kader is. Het moet mogelijk zijn de werknemers zekerheid te bieden. Zij vragen zich immers af wat de impact op hun loopbaan of op hun rechten zal zijn. De arbeidsmarktspecialisten kunnen op dit vlak een rol

vervullen. Ze kunnen ervoor zorgen dat co-sourcing een goede en geen slechte praktijk wordt. Indien anderen hier misbruik van zouden maken, zouden de risico's immers groot zijn.

Minister, bent u op de hoogte van het voorstel van Federgon en van de vraag om een Vlaams erkenningsbeleid om co-sourcing goed te omkaderen? Op die manier kan de Vlaamse overheid worden betrokken bij de regelgeving die de federale overheid uitwerkt.

Minister Philippe Muyters: Mevrouw Kherbache, ik ben niet op de hoogte. Federgon heeft me in dit verband nog nooit gecontacteerd. Ik vind dit trouwens een beetje raar. De relatie tussen werkgever en werknemer is immers een volledig federale materie. Ik ga, voor alle duidelijkheid, onmiddellijk akkoord indien ik met de Vlaamse overheid iets zou kunnen doen.

Ik ben een fan en ik heb al uitgelegd waarom. Waar ik kan, zal ik hier positief aan meewerken. Ik ben overigens blij dat u de idee van co-sourcing ook genegen bent. Dit betekent dat er blijkbaar een grote eensgezindheid bestaat. Ik hoop dat dit overal het geval is. Mijn contacten met minister Peeters tonen dit in elk geval aan.

Mijnheer Ronse, van 2009 tot 2011 heeft effectief een proefproject gelopen. Mevrouw Fournier heeft me hierover in het verleden vragen om uitleg gesteld. Omwille van vooral praktische en juridische problemen is dit proefproject stopgezet. Het kader was toen immers nog zeer stringent. Het was in de praktijk bijna niet uitvoerbaar. In 2011 bestond niet de wil om de wetgeving aan te passen.

Nu is een eerste stap gezet. Volgens mij volstaat dit echter niet. Het zou nodig zijn met verschillende ondernemingen een aparte entiteit op te richten. De mensen die in het aanbod voor co-sourcing zouden terechtkomen, zouden dan in die entiteit moeten worden opgenomen. Vervolgens zouden ze dan voor een ander bedrijf beginnen te werken. Dit lijkt me niet de juiste werkwijze. Iedereen die door middel van co-sourcing iemand wil binnenhalen, zou dan in de nieuwe vennootschap of vzw moeten stappen. Dit lijkt me niet voldoende flexibel.

Ik wil binnen de Vlaamse overheid zeker alles doen wat we kunnen doen. Ik zal, samen met minister Peeters, nagaan hoe we dit in het belang van de ondernemers en de werknemers in Vlaanderen kunnen realiseren.

Mevrouw Martine Fournier (CD&V): We zullen dit in de commissie Werk zeker blijven opvolgen.

De heer Axel Ronse (N-VA): Het is belangrijk te leren uit de fouten uit het verleden. Het federaal beleidskader moet in functie van de noden van de Vlaamse arbeidsmarkt staan. Aangezien de federale minister van Werk in dit halfroond vaak over de copernicaanse omwenteling heeft gesproken, heb ik er alle vertrouwen in. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Francesco Vanderjeugd tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de achterstallige betalingen bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF)

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Voorzitter, een erfenis is niet altijd een cadeau. Onze kersverse minister van Landbouw en de sector zijn onmiddellijk in een diepe crisis terechtgekomen. Dat is geen evidentie.

Daarenboven is de vorige Vlaamse Regering enkele beloftes niet nagekomen. Er was met name beloofd dat er drastisch zou worden gewerkt aan de achterstand bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) en dat die zou worden ingehaald.

Wat blijkt uit het antwoord op een schriftelijke vraag die ik u enkele weken geleden heb gesteld? Ik moet opmerken dat daar pijnlijke en teleurstellende cijfers in terug te vinden zijn. Die cijfers zijn zeer hoog. 5600 dossiers waren hangende, terwijl er vandaag 167 dossiers reeds behandeld werden. Van de 2300 dossiers die ingediend en geregistreerd waren in 2013, is vandaag 5 procent behandeld. Die 2300 dossiers zijn voornamelijk dossiers uit de varkens- en de fruitteeltsector, twee sectoren die het vandaag zeer moeilijk hebben en waar de mensen het water aan de lippen staat.

Minister, het ontbreekt u niet aan goede wil want u hebt reeds in de commissie gezegd dat u de dossiers die dateren van 2011-2012, ongeveer 850, nog voor het einde van dit jaar zult behandelen. Dat stelt mij gerust. Ik heb toch een heel concrete vraag. Hoe zult u die gigantische achterstand samen met uw administratie op een zo doeltreffend en efficiënt mogelijke manier wegwerken zodat de land- en tuinbouwers de steun krijgen die ze verdienen en nodig hebben? Minister, u hoort het, geen beloftes graag, maar daden, die kunnen worden omgezet in acties.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega Vanderjeugd, het klopt dat u zegt dat er een historisch opgebouwde achterstand is, al van jaren. Wat niet klopt in uw redenering is dat de vorige Vlaamse Regering geen inspanningen zou hebben geleverd. Er is een serieuze budgettaire inspanning gebeurd. Als je een historisch opgebouwde achterstand wilt wegwerken, heb je twee zaken nodig. Dat zijn ten eerste de instrumenten en de mensen, en ten tweede de middelen. Je hebt een fonds waar middelen in zitten, namelijk 69 miljoen euro. Als je een achterstand wilt wegwerken, moet je ook dat fonds kunnen spijzen.

Er is de voorbije legislatuur een serieuze inspanning gebeurd. Je ziet toch wel een inhaalbeweging. In 2014 zullen we 1000 dossiers kunnen afwerken. Dat is een serieuze inhaalbeweging. Dat is belangrijk. Er wordt ook heel sterk ingezet op digitalisering om ervoor te zorgen dat de doorlooptijd van de dossiers veel korter wordt. Er zijn natuurlijk ook de mensen die doen wat ze kunnen. Het is dezelfde cel die ook bezig is met de Ruslandcrisis. We moeten intern kijken hoe we misschien mits een aantal verschuivingen kunnen zorgen dat er voldoende menskracht is om dat op een menselijke manier af te handelen. Daarnaast is er het budget. De inhaalbeweging die is ingezet, blijft ook.

Wat verandert er nog? Dit is niet zomaar een belofte: vanaf 1 januari 2015 komt er een nieuwe manier van steun verlenen in het VLIF. Het zal de bedoeling zijn om de dossiers in blokken in te dienen met een bepaalde termijn, en dat heel kort na het indienen van dat dossier, een antwoord wordt gegeven of het ontvankelijk en aanvaardbaar is. Dat is een andere manier van werken, zodat het aantal dossiers zich niet meer kan opstapelen. Dat zal zeker vanaf volgend jaar heel wat meer rechtszekerheid en snellere duidelijkheid voor de dossierindieners met zich meebrengen.

De drie pijlers zijn het budget, het feit dat we nu al de achterstand wegwerken, namelijk 1000 dossiers in 2014, en het nieuwe systeem vanaf 1 januari 2015.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik zeg niet dat er geen inspanningen zijn geleverd, maar de cijfers liegen er niet om. Het zou misschien interessant zijn om te kijken of er in de twee aangehaalde sectoren, de varkenssector en de fruitteeltsector, eventueel een spoedprocedure tot uitbetaling of behandeling van het dossier zou kunnen komen zodat de sectoren die nu het slachtoffer zijn van allerhande Russische importverboden en dergelijke meer, dringend onze steun kunnen krijgen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mijnheer Vanderjeugd, u bent nieuw in dit parlement, maar ik zou me toch niet te vlug gerustgesteld voelen door de beloftes die worden gedaan door de minister.

Ik ben al een tijdje actief in de commissie Landbouw. Misschien weet u ook dat de ministers van Landbouw de voorbije twee legislaturen telkens van CD&V-signatuur waren. Ik heb een aantal debatten meegemaakt in de commissie, waarbij telkens opnieuw de belofte werd gemaakt dat de VLIF-steun versneld zou worden uitgevoerd.

Minister, met het nieuwe systeem zal de ontvankelijkheid van de dossiers misschien wel versnellen, maar het uitkeren van de middelen waarschijnlijk niet. Het argument dat er te weinig middelen en te weinig personeel is, houdt eigenlijk geen steek. Wanneer u VLIF-steun wilt toekennen aan de landbouwers die die steun inderdaad, zoals de heer Vanderjeugd zegt, nu, en niet volgend jaar of binnen twee jaar, nodig hebben, moet u als Vlaamse overheid, Vlaamse Regering, Vlaams minister van Landbouw ook uw beloftes nakomen.

Ik wil er dus voor pleiten om zeker versneld te werken en te bekijken of het mogelijk is de mensen vanuit de varkens- en fruitsector voorrang te geven.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, de zorg die wordt vertolkt, is meer dan terecht. Minister, als we de achterstand effectief willen wegwerken, is het absoluut belangrijk dat de dienst die verantwoordelijk is voor de afwerking, de uitwerking en de uitbetaling van de dossiers op dit moment tijdelijk over meer personeel kan beschikken.

Mijnheer Vanderjeugd, ik zeg u met de glimlach: mocht u bij minister Turtelboom pleiten voor meer middelen voor het VLIF, ben ik heel graag bereid u te steunen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Minister, verschillende collega's hebben het al aangehaald: vele land- en tuinbouwers, zeker in de kleine familiale bedrijven, staat vandaag het water aan de lippen. Ze worden geconfronteerd met heel veel onzekerheid. Als goed besturende overheid moeten we absoluut vermijden dat er nog meer bijkomende onzekerheid komt voor die mensen en dat we hen twee of drie jaar lang in onzekerheid laten en laten wachten op hun centen voor gedane investeringen. Dat is niet alleen geen behoorlijk bestuur, maar het is ook niet zonder gevolg. Voor veel van die kleine bedrijven betekent die investeringssteun namelijk vaak het verschil tussen overleven of het faillissement.

Minister, ik ben blij dat u een aantal maatregelen aankondigt. Zoals de collega's al zeiden, werden die in het verleden echter ook al meermaals aangekondigd. De wachtlijsten en de cijfers zijn nog steeds wat ze zijn. Naast de financiële middelen en de doorlooptijd wil ik toch ook nog even benadrukken dat heel veel land- en tuinbouwers moeilijkheden ondervinden bij het invullen van hun dossier.

Daardoor lopen ze vaak nodeloos vertraging op. Dat kan misschien worden voorkomen.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, ik zal niet herhalen wat de collega's al hebben gezegd, want wij delen natuurlijk dezelfde bezorgdheid. Ik weet dat u die bezorgdheid ook deelt, want ik ben u verschillende keren tegengekomen tussen de fruitbomen in Haspengouw en in verschillende boerderijen en stallen. *(Opmerkingen. Gelach)*

Meestal moet u verwijzen naar Europese regelgeving, omdat wij voor bepaalde steun gebonden zijn aan Europa. Daartoe hebt u ook de nodige initiatieven genomen. Maar dit is nu net iets wat we zelf vanuit Vlaanderen kunnen doen. Ik wil de oproep van de collega's steunen: laat ons dat ook doen.

U kondigt inderdaad aan vanaf januari naar een nieuw systeem te gaan waardoor het vlotter zou moeten verlopen. Maar ook de uitbetaling zelf zou sneller moeten kunnen. Ik roep ertoe op om extra personeel in te plannen voor de uitbetalingen die nu nog moeten volgen. We weten allemaal hoe acuut de problemen vandaag voor heel veel landbouwers zijn.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, voor alle duidelijkheid: ik heb daarnet geen aankondiging gedaan, want het is natuurlijk al beslist dat dat nieuw systeem vanaf 1 januari 2015 in werking treedt. Het is dus niet echt een aankondiging, maar effectief iets dat zich in de praktijk zal voordoen.

Wat de historische achterstand betreft, ziet u dit jaar inderdaad die inhaalbeweging. Dat heeft er ook alles mee te maken dat wij heel uitdrukkelijk hebben gesteld, ook naar aanleiding van de Ruslandcrisis, dat we de VLIF-steun voor die getroffen sectoren versneld zouden uitbetalen. Dat zie en voel je ook al op dit moment. Het is iets waarover ik heb gezegd dat ik het zou doen. We zijn er volop mee bezig, zodat we dit jaar ook aan die sectoren een duidelijk signaal kunnen geven en ervoor kunnen zorgen dat ze de tijdelijke grote financiële tegenslagen die ze nu kennen, het hoofd kunnen bieden door het toekennen van de VLIF-steun.

We maken er dus werk van, maar nogmaals, het heeft diverse facetten. Je kunt extra personeel inzetten. We zullen bekijken hoe we dat kunnen doen, of we niet tijdelijk personeel van andere diensten kunnen inzetten. Er is echter sprake van een heel grote inhaalbeweging op een jaar. Als er plots sprake is van het dubbele qua dossiers, dan moeten we natuurlijk ook dat budget ter beschikking hebben. In de begroting staat er op dit moment een bedrag van 69 miljoen euro. Dat is ook het bedrag dat we willen, kunnen en zullen uitgeven gedurende het begrotingsjaar.

De heer Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Mijnheer Sintobin, ik ben me er inderdaad van bewust dat de jongste twee ministers CD&V'ers waren. Ik heb daar absoluut geen probleem mee. Misschien wordt dat in de toekomst nog eens iemand van Open Vld, maar tot die tijd staat er een heel belangrijk woord in het regeerakkoord, namelijk 'vertrouwen'. Ik zal bij dezen dus ook mijn vertrouwen aan de minister schenken, en kijk hoopvol uit naar de acties voor de land- en tuinbouwers. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

Ik stel toch even een tussentijds applaus voor, niet alleen voor de heer Vanderjeugd, die een zeer jeugdige uiteenzetting heeft gehouden, maar ook voor de heer Van Grieken, de heer Ronse en mevrouw Saeys. *(Applaus)*

ACTUELE VRAAG van mevrouw Karin Brouwers tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het voorstel van de minister om een deel van het VRT-aanbod betalend te maken

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, minister, u verraste ons met uw uitspraak dat u het digitale platform van de VRT in de toekomst eventueel voor een deel betalend zou maken. U hebt daar een aantal argumenten voor, zoals de marktverstoring, het binge-viewen dat betalend zou moeten worden enzovoort. Wat die marktverstoring betreft, zien we bijvoorbeeld wel dat op deredactie.be – maar dat is dan de website – steeds meer geschreven artikels worden toegevoegd aan de audiovisuele inhoud. Dat zou een zekere concurrentie betekenen voor onze kranten, die hun eigen websites hebben, en dat vaak wél tegen betaling. Daar zien we dat wel, maar u zegt dat u voor nieuws een uitzondering zult maken, dat nieuws te allen tijde gratis moet blijven. Daar zult u het dus al niet kunnen halen.

U gebruikte ook het argument van het binge-viewen. Iemand die achtereenvolgens een hele reeks wil bekijken, zou daar dan toch maar voor moeten betalen. Maar ja, dat gebeurt eigenlijk al, weliswaar voor de oudere series. Men kan die momenteel eigenlijk al bekijken via de digibox, tegen betaling. Dat brengt de VRT zelfs 1,5 miljoen euro per jaar op via 'Ooit gemist'. Ook wat dat betreft, zien we dus niet meteen wat u bedoelt.

We dachten dat het dan misschien wel over Cobra.be of Sporza.be gaat, of zelfs over nieuwe fictiereeksen. Daar gaat u echter misschien toch een stapje te ver, en ik zou daarover zeker verder van gedachten willen wisselen. In dit parlement is tot op heden immers altijd gezegd dat, als nieuwe fictiereeksen of nieuwe programma's met openbare middelen worden gemaakt, dus met het geld van de belastingbetaler, die belastingbetaler daar al eens voor heeft betaald. Die nog eens laten betalen om er dan voor een eerste maal naar te kunnen kijken, dat is misschien toch een brug te ver. We wilden eigenlijk zeker zijn dat u dat niet bedoelde.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Brouwers, ik ben blij dat ik u in onze prille relatie nog steeds kan verrassen. Dat is een voordeel. (*Gelach*)

Ik geef even aan wat de huidige beheersovereenkomst stipuleert over betalend kijken. Als de VRT bepaalde programma's, een bepaalde content ter beschikking stelt aan derden, distributeurs of anderen, om dit verder uit te zenden, dan kan ze daar een marktconforme prijs voor vragen. U alludeerde daar ook even op toen u het had over 'Ooit gemist', 'Net gemist' en dergelijke meer. Als ze anderzijds zelf, bijvoorbeeld via deredactie.be of haar gewone lineaire televisie, programma's aanbiedt, dan moet dat gratis zijn. Dat is trouwens niet alleen de wil van de beheersovereenkomst. Dat hangt ook af van een aantal Europese regels. Dat is dus duidelijk, maar daarover ging uw vraag niet.

Mijn uitspraak over het mogelijk betalend maken van een deel van het digitale aanbod van de VRT betrof ook niet de huidige beheersovereenkomst, maar de toekomstige. Het voordeel is dus dat we nog tijd hebben om daarover te praten. We zullen dat doen met de beleidsnota. We zullen dat doen met de VRT en we zullen dat ook doen binnen de Vlaamse Regering. Met andere woorden, er is zeker nog veel tijd om te bekijken of we ter zake tot een draagvlak kunnen komen.

Mijn en uw bekommernis is dat de Vlaamse kijker verder goede programma's wil bekijken. Ik heb het dan vooral over fictiereeksen. We zien dat de betaalbaarheid van die reeksen wat onder druk komt, want zonder het Mediafonds zou dat moeilijker zijn, en er is ook de lekkage van de advertentiemogelijkheden, die opschuiven van print naar gewoon televisiekijken naar digitaal. Je merkt dus dat dat model wat onder druk komt.

Een van de mogelijkheden kan zijn – het staat een minister vrij om nieuwe elementen in het debat te gooien – om te bekijken of het mogelijk is dat als de VRT meer digitale opdrachten krijgt, zij bepaalde programma's wel ter betaling zou kunnen voorleggen. Het gaat dan voor alle duidelijkheid niet over nieuws en cultuur.

U hebt een goed punt gemaakt over hoeveel opiniërende stukken er in het nieuwsgedeelte van deredactie.be moeten komen. Dat is een discussie die we zeker moeten voeren in de commissie. Dat is ook een bekommernis van mij. Maar daar gaat het nu niet over.

Als men als kijker op de VRT bepaalde kwaliteitsvolle series kan zien, maar bepaalde kijkers willen een kwaliteitsserie al volledig zien voor de anderen, is dat voor mij bespreekbaar. In die zin wil ik met de VRT en met u en anderen bekijken wat daarvoor in aanmerking kan komen en wat niet.

Als we zover komen dat er in dat systeem bijkomende inkomsten gegenereerd worden, is het niet de bedoeling dat die teruggaan naar de VRT, zoals nu bij Ooit Gemist en Net Gemist, of dat die in onze algemene overheidsplot terecht komen, maar dat ze via het Mediafonds of andere kanalen geherinvesteerd kunnen worden in goede Vlaamse fictie. Ik zie u bedenkelijk kijken, ik ben benieuwd naar uw antwoord.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Ik denk dat het debat nu pas echt geopend is. CD&V denkt dat de kijker vandaag ook al veel betaalt. We betalen voor de kabel en voor onze digibox, en de internettoegang in Vlaanderen is duurder dan in veel omliggende Europese landen. Nu nog eens het aanbod van de VRT voor een deel betalend maken, daar moeten we toch voorzichtig in zijn. Wij staan open voor het debat, maar ik wil u toch tot enige voorzichtigheid aanmanen.

Tot op heden was het zo dat de producties die door de VRT samen met anderen werden gemaakt, waarbij die anderen substantieel bijdroegen omdat anders de productie helemaal niet had bestaan, ook in preview betalend via een of ander kanaal konden worden uitgezonden. Maar als je daar verder in gaat en programma's die al bijna volledig met belastinggeld betaald zijn, nog eens betalend gaat maken, krijg je twee soorten kijkers: degenen die de kans hebben om het op voorhand tegen betaling te bekijken en degenen die die kans niet krijgen.

Ik vind dat een debat waard. Meer nog, we spreken hier over de essentie van de openbare omroep. Als we daar nu verder op ingaan, zijn we echt een debat aan het voeren, en dat is niet de bedoeling van een actuele vraag. Ik stel voor om daar naar aanleiding van de beleidsnota en van de nieuwe beheersovereenkomst grondig over te spreken in de commissie, want in uw beleidsnota stond dit ene element helemaal niet. Ik ben het gaan zoeken, vandaar ook mijn vraag. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, we zijn er binnen de lopende beheersovereenkomst nooit voorstander van geweest om programma's van de

openbare omroep achter de betaalmuur te stoppen. Er komt een nieuwe beheersovereenkomst, dan kunnen we alles inderdaad weer tegen het licht houden, zolang, wat ons betreft, mensen geen twee keer moeten betalen voor hetzelfde, als het normale programmering betreft, namelijk een keer bij de algemene inning van de belastingen en een tweede keer als ze die programma's ook echt willen bekijken.

Het is iets anders als er extra diensten worden verleend door de openbare omroep. Dan kan er misschien nog iets extra's worden gevraagd. Ik denk bijvoorbeeld aan het opvragen van archiefmateriaal en dat soort dingen. Maar dan mogen we zeker niet over één nacht ijs gaan. Het debat wordt nu inderdaad op gang getrokken op een voor ons wat onverwacht moment. We hebben nog twee jaar de tijd voor de nieuwe beheersovereenkomst. We moeten rustig de tijd nemen om over dat soort dingen, die u nu op tafel brengt, grondig na te denken en met elkaar van gedachten te wisselen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, 'au fond' gaat deze kwestie echt over wat we bedoelen met publieke dienstverlening. Wat is publieke dienstverlening? Het zal u niet verwonderen dat wij daar een andere visie op hebben en dat wij dan ook heel sterke bezwaren hebben tegen het voorstel om content betalend te maken.

De Vlaming betaalde vorig jaar voor de VRT 46 euro via zijn belastinggeld. Hij krijgt tot op vandaag heel veel waar voor zijn geld. Wij willen dat zo houden. Minister, uw breder voorstel is om de kernopdracht van de VRT te verenigen. Betekent dit dat de kijker minder waar voor zijn geld gaat krijgen, en er ook nog eens twee keer voor zal moeten betalen? Ik vroeg mij af wat u precies bedoelde met het betalend maken van content. Als het uw bedoeling is om bijvoorbeeld de afleveringen van 'Thuis' in preview betalend te maken, dan kunnen wij daar alleen maar sterke bezwaren tegen hebben. De Vlaming heeft het recht om na een zware dagtaak thuis te komen, zich voor zijn buis te installeren en 'Thuis' te bekijken. Dat moet gelden voor alle Vlamingen. U creëert een maatschappij van twee snelheden waarin sommigen kunnen betalen om vooruit te kijken en anderen niet. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Het is alsof je in de gezondheidszorg een snellere behandeling geeft aan mensen die vooraf kunnen betalen en dus twee keer betalen. Ik geef mevrouw Brouwers in dezen gelijk. Het is een heel riskant verhaal. Dat betekent niet dat er geen andere mogelijkheden zijn om geld op te brengen, bijvoorbeeld het internationaal verkopen van fictieseries. Maar het is een dubieus verhaal.

Minister, iets wat u maar eventjes, in de rand, hebt aangehaald, verontrust mij nog meer. Vanuit krantengroepen wordt erg veel druk gezet op deredactie.be omdat die site zoveel content gratis geeft. Maar dat vind ik nu eens echt iets om voor te vechten. De informatie en cultuur die de VRT aan de burger biedt, moet maximaal toegankelijk blijven. Dat kunnen wij niet achter een betaalmuur steken. De klachten komen hiervan: als de VRT het gratis doet, kunnen de anderen het ook niet betalend maken. Het is een zeer principiële discussie over toegang tot cultuur en toegang tot nieuws. (*Applaus bij Groen*)

Minister Sven Gatz: Ik ben een beetje verwonderd over de ideologische kramp waarin men ter linkerzijde terechtkomt. (*Opmerkingen*)

Ter linkerzijde van mij. Ik hoop dat jullie zichzelf nog altijd als de linkerzijde beschouwen.

Ik zal zeker rekening houden met woorden zoals 'grondig debat', 'voorzichtigheid' en dergelijke meer. Het is inderdaad niet de bedoeling om 'overnight' nieuw beleid te maken. Of om over één nacht ijs te gaan, om in onze standaardtaal te blijven. Maar creatieve ideeën zijn niet verboden. Daarvan gaat de maatschappij vooruit. Uiteraard moet de basis van de dienstverlening van de VRT openbaar en gratis blijven. Dat spreekt voor zich, anders bijt de slang in zijn eigen staart. Maar we moeten dit wel bekijken in functie van het instandhouden van het Vlaamse ecosysteem, dat zeer waardevol is. Ik heb het dan niet alleen over de VRT maar ook over de private spelers. Daarbij moet de kijker de winnaar zijn door naar kwalitatieve programma's te kunnen kijken. Wij moeten bekijken hoe we bepaalde verbeteringen en vernieuwingen kunnen doorvoeren.

Het debat is open en ik ben in die zin zeer tevreden met uw vraag, mevrouw Brouwers, met uw bedenkelijke blikken ook. Dat is een goede aanzet om de volgende weken een goed debat te hebben. Mevrouw Brouwers, mochten we hierover een echt debat hebben gehad, dan zaten we al in de bespreking van de beleidsnota. Een actualiteitsvraag is net iets te snel en te oppervlakkig voor een grondig debat. Maar we zetten het voort.

Mevrouw Karin Brouwers (CD&V): Daarin geef ik u gelijk. Dit moet verder worden uitgesponnen in de commissie. Ik maakte mij nog net de bedenking waar de tijd is van het kijk- en luistergeld. Iedereen betaalde elk jaar zoveel en daarmee kon hij alles zien, en gedaan. We leven natuurlijk in andere tijden. U spreekt graag over het ecosysteem. *(Opmerkingen en gelach)*

Ik ben even niet aan het volgen wat er daar allemaal gebeurt.

Minister, u spreekt graag over het evenwicht in het ecosysteem binnen de media. Het is inderdaad heel wat anders dan pakweg tien of twintig jaar geleden. We zullen daar allemaal creatief, samen met u, naar oplossingen zoeken. Toch is voorzichtigheid geboden.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Karl Vanlouwe tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de financiering en werking van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis Daarkom

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Daarkom kent u voldoende. Het is niet de eerste keer dat daarover een vraag wordt gesteld, en wellicht is het ook niet de laatste keer. Al hoop ik dat het toch ooit de laatste keer wordt. We kennen Daarkom als het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis dat iets minder dan tien jaar geleden in Brussel is opgericht, in het gebouw La Gaîté. Onlangs antwoordde u op mijn vraag naar cijfers. Cijfers zijn relevant, want meten is weten. Uit uw antwoord blijkt het volgende, en ik kijk nu toch even op mijn blaadje papier. De eerste jaren, van 2006 tot 2011, was het gebouw gewoon niet open. Gedurende ongeveer vijf jaar heeft men gerenoveerd. Van 2006 tot 2014 kostte dit project 7.407.955 euro. Het jaarlijkse huurcontract kost Vlaanderen 236.511 euro, of bijna 10 miljoen oude Belgische frank.

Uit uw eigen cijfers leid ik af dat Daarom een erg beperkte werking ontwikkelt. In het eerste jaar, in 2011, zijn er amper 31 activiteiten georganiseerd. In 2012 werden de vergaderzaal en de theaterzaal 39 keer gebruikt. 28 activiteiten

werden in dat jaar door derden ingericht. Het afgelopen jaar werden ongeveer 60 activiteiten georganiseerd. Als we het geheel in ogenschouw nemen, dan mogen we spreken van een moeilijke opstartfase. Ik denk zelfs dat er sprake is van wanbeheer. Er zijn directeurs ontslagen en er is een crisismanager aangesteld. Ik wil u daarover een concrete vraag voorleggen. Onlangs zei u dat u de ambassadeur van Marokko zult spreken over dit Vlaams-Marokkaans project. U pleitte ook al voor een nomadisch bestaan van het initiatief. Welke conclusies trekt u uit deze cijfers voor de verdere werking en financiering van Daarkom?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, collega's, mijnheer Vanlouwe, ik verbind daar op dit moment nog geen conclusies aan, omdat ik niet anders kan. Het spijt me dat ik ten dele hetzelfde moet antwoorden als wat ik ongeveer drie weken geleden daarover in de commissie Cultuur heb gezegd. Uw analyse is grotendeels juist. Er zijn al zeer veel middelen naar het project gegaan. Het project is ook nooit van de grond gekomen zoals de initiatiefnemers het hadden gehoopt. Op dit ogenblik zitten we dus met een erfenis die ons noopt tot het nemen van nieuwe beslissingen.

In concreto weten we wat de Vlaamse en de Marokkaanse overheid daarin hebben geïnvesteerd. Het gaat niet alleen over werkingsmiddelen, maar ook over investeringen. We weten dat we gebonden zijn aan een vrij langdurig en duur huurcontract. Toch zijn er een aantal positieve signalen sinds de crisismanager zich over de werking heeft ontfermd. Sedert het beantwoorden van uw vraag en die van mevrouw Idrissi heb ik verschillende gesprekken gevoerd met stakeholders over de inhoud van het project. Ik sprak uiteraard met de raad van bestuur van Daarkom zelf, met de crisismanager, en volgende week ook met de ambassadeur van het Koninkrijk Marokko.

Eind november zal ook de minister-president met hem spreken. Dat is niet zonder belang, want er moet een beslissing door de twee partners worden genomen. In het begin heeft men gekozen voor een interstatelijke constructie die in een verdrag is gegoten, en Daarkom is daaruit ontstaan. Dat betekent dat we met twee moeten overleggen en kijken welke toekomst dit project kan hebben. Op dat vlak reserveer ik voor mezelf nog wat tijd vooraleer ik daarover iets zeg. Er tekenen zich misschien al wat contouren af, maar ik ga daar niet unilateraal uitspraken over doen alvorens ik de hoffelijkheid heb opgebracht om daarover met de ambassadeur van Marokko te overleggen. U zult dat begrijpen.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, ik noteer dat u ongeveer hetzelfde zegt als wat u drie weken geleden hebt gezegd: u zult met de ambassadeur van Marokko praten. Het is wel een oud dossier. Ik hoop dat u als bevoegde minister heel snel een initiatief neemt. Het kan toch niet dat dit huurcontract – dat goed is voor 236.000 euro per jaar en als een molensteen rond de nek van Vlaanderen hangt – amper iets oplevert qua werking.

Heel wat initiatieven in Brussel verdienen bijkomende ondersteuning. Het is op dit ogenblik niet altijd gemakkelijk. Ik denk aan onderwijs, kinderopvang. Als ik zie welke bedragen er gegaan zijn naar dit initiatief, vraag ik me af of die niet beter op een andere, efficiëntere manier in Brussel zouden zijn geïnvesteerd. Ik hoop daadwerkelijk dat u snel een beslissing neemt met de Marokkaanse overheid en dat het geen bodemloze put blijft.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Vorig jaar werd Hugo De Greef aangesteld als crisismanager voor Daarkom. Hij heeft een eindrapport opgesteld. Wat zijn de

aanbevelingen daarin en welke beleidskeuzes koppelt u daaraan? U zegt dat u gesprekken had met stakeholders, minister. Wie waren dat juist?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Mijnheer Vanlouwe, uw vraag doet me vermoeden dat het eigenlijk helemaal niet gaat om het project Daarkom. Dezelfde vraag hebt u enkele weken geleden in de commissie gesteld. Het is vreemd dat de vorige regering er eerst voor heeft gezorgd dat een groot deel van de subsidies van Daarkom werden afgenomen, waardoor er bijna geen werking kon worden gerealiseerd, en dat u nu komt zeggen dat er geen werking is. Natuurlijk, als je al die middelen afneemt, is het moeilijk om een werking te ontwikkelen.

In de commissie hebt u ook geantwoord, minister, dat u ging spreken met stakeholders en met de Marokkaanse ambassadeur. Wanneer wilt u naar het parlement komen met een plan voor Daarkom? Daar kijk ik erg naar uit.

Mijnheer Vanlouwe, u bent niet op de hoogte. Zelfs gisteren nog was er een groot event in Daarkom.

De voorzitter: U hebt de vraag gesteld. We gaan geen debat onder elkaar voeren.

De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil mijn waardering uitspreken voor de ernst waarmee de minister het dossier wil aanpakken. Het dossier is in alle opzichten besmet en verbrand. Mijnheer Vanlouwe, ik wil u de aanbeveling meegeven om u wat in het dossier te verdiepen, voor u dergelijke gratuite uitspraken doet. *(Opmerkingen)*

Het is waar dat het dossier slecht is bemeesterd. Maar er zijn ook heel goede verklaringen voor, en die liggen voor een groot deel bij de vorige regering, die het zelf de nek om heeft gewrongen. En nu zitten we ermee. Sorry, het moet worden gezegd zoals het is. Ik zeg niet dat het beheer goed was, maar het heeft ook nooit de kans gekregen om tot enige wasdom te komen.

Minister, ik ben blij dat u het rapport van Hugo De Greef mee in ogenschouw neemt. Ik zal het plat zeggen: ofwel sluit u de tent, ofwel maakt u een reële werking mogelijk met een redelijk, niet onnozel budget. Die keuze hebben we gemist in de vorige legislatuur. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik zal een andere insteek geven dan de twee andere oppositiepartijen. Daarkom betekent, zo heb ik althans op de website gelezen: 'jullie huis' of zoiets als 'welkom, doe alsof je thuis bent'. Als de tienduizenden Vlamingen en Brusselaars van Marokkaanse origine de voorbije decennia werkelijk zouden hebben gedaan alsof ze zich hier thuis voelen, kun je je toch afvragen waarom er nog een zwaar gesubsidieerd Vlaams-Marokkaans cultuurhuis nodig is. We hebben dit jaar vijftig jaar migratie naar Vlaanderen herdacht, onder andere ook uit Marokko. Wie zich al een halve eeuw hier heeft gevestigd, zou zich toch al lang Vlaming onder de Vlamingen moeten voelen. Zijn er bijvoorbeeld in de Verenigde Staten nog veel Amerikaans-Vlaamse cultuurhuizen? *(Opmerkingen)*

Ik denk het niet, omdat men Amerikaan onder de Amerikanen is. Dat is ook inburgering die naam waardig.

Daarom, minister, wanneer u vaststelt dat dit project de belastingbetaler veel geld kost en weinig of niets oplevert, kan ik u alleen maar verzoeken om de enige juiste conclusie te trekken en dit project te stoppen.

Minister Sven Gatz: Het minste wat we kunnen zeggen, is dat dit dossier de gemoederen beroert en dat de meningen heel uiteenlopend zijn.

Ik wil even ingaan op de vraag van de heer Poschet. De bevindingen van de crisismanager gaan in de richting van een inbedding van het huis in een samenwerkingsverband met andere instellingen, Vlaamse instellingen in Brussel.

De gesprekspartners die ik heb gezien als brede stakeholders van Daarkom, durf ik te bestempelen als vertegenwoordigers van de levende Marokkaanse gemeenschap in Brussel. Om allerlei redenen, ook redenen van privacy, zal ik de mensen met wie ik soms vertrouwelijke gesprekken voer, niet met naam en toenaam noemen. U moet zich daar geen al te gekke dingen bij voorstellen. Het gaat erom een aantal verstandige mensen te zien en om hun te vragen hoe zij de toekomst van dit niet eenvoudige project zien.

De vraag van mevrouw Idrissi naar de timing is terecht, we kunnen dit niet eeuwig laten aanslepen. Ik moet en zal erin slagen om tegen het jaareinde een scenario naar voren te schuiven. Het kunnen meerdere scenario's zijn. Ik wil het daar gerust met u over hebben in de commissie.

Laat me in dit dossier, dat al een hele voorgeschiedenis heeft – de heer Caron verwees er al naar –, nog even de tijd. Laat me minstens nog een aantal belangrijke contacten hebben met onze partner om te bekijken hoe we een goede oplossing kunnen vinden voor dit project.

De heer Karl Vanlouwe (N-VA): Mijnheer Caron, ik heb me wel degelijk verdiept in dit dossier. Ik heb de cijfergegevens die klaar en duidelijk aantonen hoeveel geld hierin werd gestoken: 7.407.000 euro. Dat is gigantisch veel geld. Bovendien is er de koppeling aan een huurcontract van maar liefst 236.000 euro.

Ik hoor de bemerking dat bepaalde subsidies zouden zijn afgenomen. De vraag is natuurlijk of de subsidies zijn afgenomen omdat er geen werking was dan wel omdat afspraken niet werden nageleefd door het bestuur.

Ik kan alleen maar vaststellen dat er heel wat directies zijn geweest, dat er een verloop is geweest van personeel en dat er crisismanagers werden aangesteld. Nu is het acht jaar geleden dat het project werd opgestart, vijf jaar daarvan hebben gediend voor de renovatie van een project. Ik vraag mij echt af of dit op een efficiënte manier werd bestuurd.

Ik heb ook gehoord dat we spreken van een besmet dossier, een verbrand dossier, een slecht bemeesterd dossier. Er moet worden bekeken waar de verantwoordelijkheid daarvoor ligt. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen

ACTUELE VRAAG van de heer Willy Segers tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brusseel tot mevrouw Hilde Crevits, vice-ministerpresident van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het plaatstekort in de Brusselse Nederlandstalige scholen

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, het Nederlands wordt vaak beschouwd als katalysator voor sociale mobiliteit, dat hebben we deze ochtend nog gehoord in de commissie Brussel. Laat onderwijs nu een van de belangrijkste katalysatoren zijn voor sociale mobiliteit, zeker het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

Wat lezen we in de krant? Vandaag zijn er meer dan 1300 kinderen geweigerd in Nederlandstalige scholen. Van 600 kleuters blijven er honderden gewoon thuis. Ze hebben geen Nederlandstalige en geen Franstalige school in Brussel, maar ook niet in de Rand.

Dat is beschamend. Het is beschamend voor een samenleving dat ze haar kinderen geen onderwijs kan aanbieden. Als kinderen niet naar de kleuterklas kunnen gaan, als ze geen taalbad kunnen nemen, als ze niet in de kweekvijver voor een aantal vaardigheden die nodig zijn voor het volgen van basisonderwijs, mogen, dan organiseren wij schoolachterstand. We hypothekeren de toekomst van die kinderen en jongeren.

Als we willen vermijden dat we die kinderen nu al in de miserie duwen, dan moeten we daar op heel korte termijn adequate oplossingen voor aanreiken. Minister, zijn deze cijfers juist? Wat zult u doen? Hoe zult u deze problematiek die zich vandaag in Brussel voordoet, aanpakken?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, 1300 kinderen in Brussel vonden geen plaats in het Nederlandstalig onderwijs. Een aantal onder hen hebben wellicht een plekje gevonden in het Franstalig onderwijs maar toch is men er vrij zeker van dat heel wat kinderen geen plaats hebben op school. Daar zijn kinderen bij die uit Nederlandstalige gezinnen komen en dus eigenlijk zelfs voorrang hadden in het Nederlandstalig onderwijs. Daar zijn kinderen bij die normaal gezien naar het eerste leerjaar moeten gaan en die dus onderhevig zijn aan de leerplicht maar toch geen plek hebben op school. Daar zijn heel wat kinderen bij uit sociaal zwakkere gezinnen die een jaar of twee jaar later naar school zullen gaan. Dat zijn net die kinderen voor wie twee weken geleden zo'n warm pleidooi is gehouden. Er is toen gezegd dat we die kinderen zo vroeg mogelijk naar school moeten krijgen om op die manier maximale gelijke kansen

te garanderen. Deze week komen we tot de vaststelling dat in een stad als Brussel, waar zo hard moet worden gewerkt aan die gelijke kansen, we niet eens kunnen voorzien in een plek voor kinderen op school.

Minister, u zegt in de krant dat u onmiddellijk hebt voorzien in 5 miljoen euro. Volgens mij is dat die 5 miljoen waarin voormalig minister van Onderwijs, Pascal Smet al had voorzien. Bij de verdeling van de capaciteitsmiddelen had Pascal Smet voorzien in 5 miljoen euro voor Brussel. Dat zijn dus die middelen, minister, en ik zie u knikken. Volgens minister Vanhengel is die 5 miljoen euro een belachelijke som en een historische vergissing. Ik hoop dat u die historische vergissing zult rechtzetten en dat u zult voorzien in meer middelen. Minister Vanhengel heeft vanmorgen nog gezegd dat hij in deze legislatuur voorziet in drieduizend plaatsen. Deze legislatuur, dat is tegen 2019. Die plaatsen zijn echter veel dringender nodig, minister. Hoeveel extra plaatsen zult u creëren in 2014 en 2105? Hoe en met welke middelen zult u dat doen?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Eind oktober is de traditionele periode dat het eerste schoolstof wat gaat liggen. En dan kan men de situatie inzake capaciteit en inschrijvingen bekijken. Wat dat betreft, hebben we inderdaad enkele pijnlijke persberichten vanuit Brussel gelezen. De cijfers zijn al genoemd: ongeveer 3000 kinderen hebben de melding gekregen dat zij niet terecht konden in de school van hun keuze. Daarvan zouden, door het lot berekend, 1300 kinderen uiteindelijk nergens zijn ingeschreven, noch in een Nederlandstalige school in Brussel, noch in een Nederlandstalige school in Vlaanderen.

Dat zijn pijnlijke cijfers. 1300 kinderen die eigenlijk op de schoolbanken zouden moeten zitten, zitten daar niet. Mevrouw Meuleman heeft daarnet al gezegd dat de Vlaamse Gemeenschap in het verleden al heel wat bijkomende inspanningen heeft gedaan en dat die nu zelfs nog doorgaan. De Vlaamse Gemeenschap heeft dus al heel wat inspanningen geleverd en deze discussie is op dit spreekgestoelte al ettelijke malen gevoerd. We moeten ons dan ook eens afvragen wat de Franse Gemeenschap voor dit thema heeft gedaan. Het blijft gissen naar cijfers daarover. Minister, hoe zult u de concrete aanpak van dit probleem in kaart brengen maar dan zowel voor de Vlaamse als voor de Franse Gemeenschap? Het gaat immers om een gezamenlijk probleem. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Het is inderdaad een probleem van de hele stad, het is een gedeeld probleem. Ik heb er hier twee weken geleden vol vuur voor gepleit om voor elke peuter en kleuter in een plaats te voorzien. Ik heb het toen gehad over een studie waarover sp.a een beetje verbaasd leek te zijn. Ik heb die studie voor u meegebracht, mevrouw Gennez, ik zal ze u straks bezorgen.

Die studie gaat over 'Effects of Early Intervention on Intellectual and Academic Achievement: A Follow-up Study of Children from Low-income Families.' En daarover gaat het helaas maar al te vaak in Brussel.

Ik ben dan ook heel erg geschrokken van de cijfers, minister. Ik weet welke investeringen al gebeurd zijn in het verleden en welke nu op til zijn, maar ik ben bezorgd over de cijfers.

Hoeveel van die 1291 kinderen zitten nu in het Franstalig onderwijs, of de Europese school, of thuis? Thuiszitten is een drama, een onrecht. Die kinderen moeten op school zitten. Voor mijn fractie is dat het meest dringende probleem

dat nu moet worden aangepakt in het belang van elk kind, de sociale mobiliteit en de toekomst van onze stad.

Minister, ik wil heel graag van u horen of u meer precieze informatie hebt over dit probleem, over de cijfers van het lokaal overlegplatform (LOP).

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, laat me starten met te melden dat ik de stelling van de vier vraagstellers absoluut onderschrijf, namelijk dat elk kind recht heeft op een plek op school, onafhankelijk van de thuistaal. Brussel is een heel specifieke situatie, dat weten we allemaal.

Ik zal eerst wat duiding geven bij de cijfers. Wie zijn kind wil inschrijven in het Brussels onderwijs moet zich aanmelden via het lokaal overlegplatform (LOP) Brussel. De aanmeldingen komen daar binnen. Zodra de school gestart is, moet het LOP kunnen nagaan of die kinderen ergens ingeschreven zijn. Dat is nu gebeurd en het LOP heeft vastgesteld dat zo'n 1200 kinderen nergens ingeschreven geraakt zijn.

Eerste nuance: van die 1200 kinderen zijn er zo'n 600 instappers. Instappers zijn de jongste kleuters. Via het systeem DISCIMUS, waar de scholen de aanmelding moeten doen, kan het LOP weten waar een kind ingeschreven is. Het is dus mogelijk dat de aanmelding van een aantal instappers nog moet gebeuren, dat ze nog niet in het systeem zitten. Wat die 600 betreft, moeten we nog afwachten.

De Franse Gemeenschap kent dit systeem niet. We kunnen niet nagaan of er van de kinderen die zich hebben aangemeld voor het Nederlandstalig onderwijs, terechtgekomen zijn in het Franstalig onderwijs. Ik vind dat een groot probleem, we kunnen niet traceren waar ze precies terechtgekomen zijn.

In die groep van 1200 zitten dus kinderen in het Franstalig onderwijs, ofwel krijgen ze thuisonderwijs. Wat de leerplicht betreft, controleren onze onderwijsdiensten echt wel alert. Er zijn niet zoveel kinderen die de leerplicht ontduiken. Dat is heel beperkt.

Maar wat de cijfers betreft, wil ik duidelijkheid scheppen. Eén, dat overleg met de Franse Gemeenschap moet er komen. Zij moeten ook een systeem hebben waardoor we echt kunnen zien waar elk kind terecht komt. Er is een heel netwerk van scholen waar ze zouden kunnen zitten en we weten het niet. Twee, op 1 januari 2015 start de VUB samen met een hogeschool een onderzoek. Ze gaan de mensen bevragen waar hun kind terechtgekomen is. Ik weet het, dat is het verleden. Mevrouw Idrissi, ik ben pas minister, maar inderdaad, het probleem is niet opgelost. Dat is juist. Daar zijn redenen voor die in het verleden liggen.

Een paar weken geleden hadden we in de commissie Onderwijs een discussie. Binnen enkele maanden komt er een capaciteitsmonitor. Aan de hand van de nataliteitscijfers zullen we beter kunnen inschatten wat de noodzakelijke capaciteit zal zijn. Nu hollen we iedere keer achter de feiten aan. We moeten op voorhand gegevens verzamelen: de vermoedelijke geboortes en hoeveel kinderen er kunnen terecht komen.

Moeten we investeren? Absoluut! U weet het allemaal, ik heb nog niet zo lang geleden een bijzonder goed overleg gehad met collegevoorzitter Vanhengel. Hij heeft discussiepunten uit het verleden aangehaald. Mevrouw Meuleman, wat die 5 miljoen euro betreft: collegevoorzitter Vanhengel heeft helemaal niet gezegd dat het een foute keuze was. Hij was net als ik verveeld dat die 5 miljoen euro – waar al heel veel over georakeld is – niet toegewezen was aan projecten. Dat

vind ik een schande. Ik kom daar toe als minister, ik zie die begroting, en daar staat 5 miljoen euro geparkeerd voor Brussel! Maar zolang dat geld niet is toegewezen aan een project, kan een school daar niets mee doen.

We hebben dan samen de keuze gemaakt om de middelen toe te wijzen aan drie of vier scholen. Dat is ondertussen gebeurd en ik heb minister Vanhengel daar helemaal niets negatiefs over horen zeggen. Integendeel, we hebben samen die keuze gemaakt. Met de VGC wil hij in 3000 plaatsen voorzien. In Vlaanderen willen we absoluut onze middelen investeren. Mevrouw Meuleman, u wilt het nu al weten, maar in het masterplan scholenbouw zullen we prioriteren. Samen met mijn Brusselse collega wil ik de capaciteit aanzienlijk vergroten.

De heer Segers heeft een punt dat ook de samenwerking met de Franse Gemeenschap moet verbeteren. We moeten er minstens in slagen om de gegevens aan elkaar uit te wisselen zodat we van elk kind weten waar het terechtgekomen is. Ik wil nog een nuance maken bij de cijfers. Mevrouw Walentina Cools van het LOP Brussel heeft zelf gesteld dat er van de 1200 vermoedelijk ongeveer 100 tot 120 kinderen recht hadden op voorrang omdat ze Nederlandstalige ouders hebben. Dat is een belangrijk punt, maar voor mij heeft elk kind recht op onderwijs.

We zullen nu eerst nagaan wie van de instappers wel terechtgekomen is. We zullen een onderzoek voeren naar welke keuzes ouders maken. Daarnaast wordt er absoluut geïnvesteerd in capaciteit. Ik zou bijzonder blij zijn mocht volgend jaar het probleem al een beetje kleiner zijn. Daarvoor hebben we wel een zicht nodig op de kinderen die komen en moeten we erin slagen om een uitwisselingsafpraak te maken met de Franse Gemeenschap. Ik heb van mijn administratie begrepen dat de Franse Gemeenschap ook sterk geïnteresseerd is in ons DISCIMUS-systeem. Het ideale zou zijn dat ze hetzelfde of een gelijkaardig systeem hanteren. Dan wordt het transparant. In het Brusselse parlement is er een interpellatie gehouden aan minister Vanhengel. Hij heeft gezegd dat er nog plaatsen vrij zijn in het Franstalige onderwijs, maar ik heb daar geen zicht op.

Ja, ik deel uw bezorgdheid. Ja, er wordt aan gewerkt, maar we moeten goed samenwerken, niet alleen met Brussel maar ook met de Franse Gemeenschap.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, ik dank u voor uw uitgebreid en punctueel antwoord. Inzake de capaciteitsuitbreiding in Brussel is niet het probleem dat er geen middelen zijn, maar dat er een enorme tijd voorafgaat aan het toekennen van die middelen aan scholen. Wat zult u doen om die periode te beperken om zoveel mogelijk plaatsen te creëren?

Het is goed dat u dit allemaal veel grondiger wilt becijferen en dat de Franstalige collega's een gelijkaardig systeem willen gebruiken. Ik had gehoopt dat u niet alleen contact zou hebben gehad met minister Vanhengel, maar ook met de minister-president die een taskforce ging oprichten om de scholenproblematiek op te vangen. Blijkbaar is dat nog niet gebeurd.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik ben het eens met de vorige spreker. De situatie in Brussel is complex. Er zijn verschillende spelers die verantwoordelijk zijn voor het creëren van extra plaatsen in Brussel, namelijk de Franse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschap, Brussel en de Brusselse gemeenten. Dat moet beter op elkaar afgestemd geraken. Daar hebt u een punt en de taskforce was daarvoor in het leven geroepen. Die heeft tijdens de vorige legislatuur niet echt goed gedraaid. Bent u van plan om die actief bijeen te roepen? Gaat u die activeren?

Het staat als een paal boven water dat er enorm veel plaatsen tekort zijn. Het is de eerste keer dat ik hoor dat er plaatsen over zouden zijn in de Franse

Gemeenschap. Er zal in 2020 een totaaltekort zijn van ongeveer 20.000 plaatsen, waarvan 6000 Vlaamse. Dat is gigantisch en die inschatting kunnen we nu al maken. Daar zult u nu al middelen voor moeten vrijmaken.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord en zeker ook voor de correctie of de betere inschatting van de cijfers. Of het er nu 600, 1300 of zelfs maar 50 zijn, we delen dezelfde mening: het is te veel. Schoolrijpe kinderen die niet op de schoolbanken zitten, vinden we een drama. Bekeken vanuit de doelgroepen van het LOP zitten er kansarmen tussen. Daarvan schooltijd ontnemen, betekent onvermijdelijk de vicieuze cirkel van toekomstkansen. Voor de anderstaligen die voor de Nederlandstalige gemeenschap hebben gekozen, is het jammer dat ze niet de eerste taalbadjaren krijgen vanaf de kleuterklas. Daardoor beginnen ze met een taalachterstand aan het basisonderwijs.

Er zijn nu ook Nederlandstalige leerlingen in het spel, en dat is jammer. Als Nederlandstalige kinderen vanuit Brussel niet in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel kunnen geraken, dan veroorzaakt ook dat weer een taalonevenwicht in de Brusselse klassen. We mogen niet vergeten dat het een verschuiving teweegbrengt naar het Nederlandstalig onderwijs in de Vlaamse Rand, met alle gekende problemen van capaciteitsdruk en taalaspecten. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik ben blij dat u al overleg hebt gehad en dat uw administratie al heeft gepraat over DISCIMUS. Sta me toe te zeggen dat ze echt wel promotie mogen maken voor DISCIMUS, want zonder een dergelijk systeem aan Franstalige zijde kunnen we de Brusselse problematiek niet aanpakken.

Twee zaken zijn essentieel. Er moet een degelijk overleg zijn, zonder politieke spelletjes tussen alle betrokkenen: de ministers van Onderwijs aan Franstalige zijde, mevrouw Laanan en mevrouw Milquet, u aan Vlaamse zijde, en de Brusselse minister Vanhengel, die de coördinatie op het terrein moet verzorgen. Dat zijn belangrijke taken.

Men moet ook het gewest responsabiliseren, want het afleveren van vergunningen voor scholenbouw moet sneller kunnen dan vandaag, me dunkt. Als je nu een dossier in gang zet, dan duurt het lang voor de kinderen op die school kunnen zitten. Dat is heel belangrijk.

We mogen ook wat spoed zetten achter de verschillende procedures om elk kind een plaats te geven.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, ik wil me aansluiten bij de alarmerende vragen die hier zijn gesteld. Het is echt te ver gekomen als er Nederlandstalige kinderen in onze hoofdstad gewoon thuisblijven omdat er geen plaats meer is in het Nederlandstalig onderwijs. Er is al verwezen naar de noodzakelijke capaciteitsuitbreiding, en die vraag ondersteun ik ten zeerste.

Ik wil een bijkomende vraag stellen over de voorrangsregels. Er is een voorrangsregel van 55 procent voor kinderen van wie minstens één ouder Nederlands kent. Er is ook een voorrangsregel voor broers en zussen van scholieren. Minister, moet taal niet het eerste criterium zijn? Moeten we er niet naar streven dat er een 100 procentvoorrangsregel komt voor Nederlandstalige kinderen in het Nederlandstalig onderwijs, zodat we minstens kunnen verzekeren dat die Nederlandstalige kinderen een plaats hebben in het Nederlandstalig onderwijs in onze hoofdstad?

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Toegang tot voldoende kwalitatief onderwijs voor alle Brusselse kinderen is een absolute topprioriteit. Er is al gewezen op de verantwoordelijkheid die wordt gedeeld door verschillende partijen, zowel de Vlaamse Gemeenschap, waartoe ik ook de VGC reken, als de Franse Gemeenschap.

Er is nog een derde partner die niet is besproken, en dat zijn de negentien Brusselse gemeenten. Er zijn nog altijd zes tot zeven Brusselse gemeenten die geen enkele school inrichten in het Nederlandstalig onderwijs. Mijn eigen gemeente telt zeven gemeentelijke scholen, en die zijn allemaal Franstalig. Er is geen enkele Nederlandstalige bij. Dat is ook een lacune die moet worden aangepakt. In elke Brusselse gemeente is nu minstens één Nederlandstalige schepen. Die heeft de plicht om op tafel te kloppen en in zijn gemeente te zorgen voor voldoende aanbod Nederlandstalig onderwijs.

Er is ook gesproken over de taskforce van de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die is onder andere spaak gelopen omdat er geen cijfers zijn van de Franse Gemeenschap. Minister, ik stel voor om daarover gauw samen te zitten met uw Franstalige collega.

Minister Hilde Crevits: Ik kan me in een aantal aanvullende opmerkingen vinden. Wat de taskforce betreft, kennen we de hinderpalen. De laatste spreker heeft terecht opgemerkt dat we de cijfers op transparante wijze naast elkaar moeten leggen.

Ik heb met minister Vanhengel bepaalde afspraken gemaakt. Het valt af te wachten of het allemaal zo vlot zal verlopen, maar ik hoop het alvast. We moeten samen een prioriteitenlijst opstellen. We moeten de dossiers samen goedkeuren. We moeten hier samen over communiceren. We zullen ervoor zorgen dat de vergunningen sneller worden afgeleverd. Vergunningen krijgen, is in Brussel vaak een probleem.

Wat de toekenning van de middelen betreft, wil ik erop wijzen dat wie zes maanden wacht alvorens een project te alloceren op die manier al zes maanden verliest. De school weet immers niet dat zij aan de beurt is. Op dat vlak moeten we heel actief samenwerken.

Dit brengt me bij de samenwerking met de Franse Gemeenschap. Ook die taskforce wil ik graag geactiveerd zien. We moeten echter weten waar de praktische knelpunten zich bevinden. De administraties moeten die problemen dan trachten op te lossen. Ik wil hiervoor mijn eigen grote gewicht in de schaal leggen. Ik hoop dat de betrokkenen aan de andere zijde ook inzien hoe belangrijk dit allemaal is.

Mijnheer Janssens, er is een voorrangbeleid in Brussel. Ik heb daarnet al vermeld dat er volgens mij een honderdtal kinderen van Nederlandstalige ouders geen plaats hebben. In feite moet ik mijn woorden wikken. Ik vind immers dat elk kind gewoon recht op een plaats heeft. Dat is niet enkel onze verantwoordelijkheid, dat is ook de verantwoordelijkheid van de VGC en van de Franse Gemeenschap.

Ik weet dat ons Vlaams onderwijs populair is. Dat is een goede zaak. De kwaliteit is blijkbaar goed. We moeten daar trots op zijn. Dit ontslaat de Franse Gemeenschap echter niet van de verantwoordelijkheid ook volop in infrastructuur te investeren. Indien we op dat vlak de handen in elkaar kunnen slaan, zullen we een stap voorwaarts kunnen zetten.

Mevrouw Meuleman, wat het aantal plaatsen betreft, heb ik gewoon het commissieverslag geciteerd. Daarin staat dat er nog plaats zou zijn. Ik moet het

echter nog eens nagaan. Ik heb dit pas deze middag, naar aanleiding van deze actuele vragen, voor het eerst gelezen.

Ik wil het nog even over het inschrijvingsdecreet hebben. In het Vlaams regeerakkoord is de bepaling opgenomen dat we de inschrijvingsproblematiek wat willen versoepelen. Het voorrangsbbeleid zal ook onder de loep worden genomen. Ik heb dit enkele weken geleden trouwens ook al eens in het Vlaams Parlement verklaard.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw bijkomende uitleg. Ik mis echter iets. U hebt over alternatieven op middellange termijn gesproken. Voor de kindjes die vandaag niet naar school kunnen gaan hebt u vandaag echter geen oplossing. U hebt geen alternatief. U hebt geen oplossing gegeven voor de kindjes die vandaag geen plaats hebben.

Er zullen oplossingen komen. Er zal overleg worden gepleegd. Een en ander zal worden versoepeld. Dat is allemaal zeer goed. Ik ben het daarmee eens. Wat zult u echter doen voor de kindjes die vandaag geen school hebben?

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik ben blij dat u wilt samenwerken en dat u het Nederlandstalig aanbod in Brussel wil vergroten. Iedereen moet in onze scholen terechtkunnen. Dat was tijdens de vorige legislatuur wel eens anders. Toen heerste er bezorgdheid om het aantal Nederlandstalige kindjes. De spoeling zou wel eens te dun kunnen worden en bijgevolg mochten we zeker niet te veel plaatsen creëren. Ik kon die redenering absoluut niet volgen en ik hoop dat u dit doorbreekt.

U moet ten aanzien van Brussel uw verantwoordelijkheid opnemen. We moeten de handen in elkaar kunnen slaan. Elk kind moet een plaats hebben. We zijn dat aan onze hoofdstad verplicht. Taal is belangrijk. We moeten de sociale achterstelling bestrijden. Ik kijk zeer hoopvol naar u.

De heer Willy Segers (N-VA): Minister, ook ik dank u voor uw bijkomende toelichting en voor de inspanningen die u al hebt geleverd om de banden met de VGC nauwer aan te halen. U wilt met hen op een lijn zitten. We moeten eerlijk durven toe te geven dat het in het verleden wel eens anders is geweest.

De vorige minister van Onderwijs heeft steeds de coördinerende rol van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest beklemtoond. We hebben veel initiatieven met woorden maar niet met daden zien ontstaan.

Wat ons betreft mag het gerust een stapje hoger gaan. Onze federale instellingen moeten overkoepelend de mogelijkheid bieden om van Vlaamse Gemeenschap tot Franse Gemeenschap rechtsreeks wat dit aspect betreft toch wel eens te gaan kijken, want de huidige onderwijssituatie in Brussel is voor ons onaanvaardbaar voor een Vlaamse hoofdstad en voor een federale hoofdstad, eigenlijk een hoofdstad onwaardig.

Mevrouw Ann Brusseel (Open Vld): Minister, ik hoop van harte dat u de middelen zult hebben om te investeren in het Brusselse onderwijs. Ik ben er zeker van dat zodra u de middelen hebt, u dat zult doen.

Ik denk niet dat u zich moet aangesproken voelen door de kritiek van mijn lieve collega Yamila, die ik zeer waardeer, want voor de kindjes die nu geen plaats hebben, bent u niet degene die moet worden aangesproken. Ik herinner me dat in de legislatuur 2004-2009 toenmalig minister Vandenbroucke werd aangesproken over de demografische groei in grote steden en dat hij die met veel elegantie onder de mat veegde. Hij heeft toen geen enkel besluit genomen. Zijn opvolger, de voormalige minister van Onderwijs, talmde maar al te vaak. Hij

heeft wel middelen vrijgemaakt onder druk van de realiteit. Maar u zit nu inderdaad met de gebakken peren, net zoals vele Brusselse ouders. Ik reken erop, ik hoop erop dat u dit probleem zult aanpakken. U hebt daarbij al onze steun. (*Applaus bij de N-VA en Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Danen tot mevrouw Annemie Turtelboom, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over de afbouw van premies voor dakisolatie en beglazing

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

De heer Johan Danen (Groen): Voorzitter, collega's, minister, ik wil u ondervragen over de berichtgeving over de afbouw van de premies voor dakisolatie en hoogrendementsglas. Het is namelijk nog maar een week geleden dat de aankondiging kwam dat de premies voor dakisolatie en hoogrendementsglas zouden worden afgebouwd. Enkele dagen later wist u ons te vertellen via het VTM-nieuws en andere mediakanalen dat er al een verdrie- of verviervoudiging was van het aantal aanvragen voor dergelijke premies. U leek daar heel blij om te zijn. Als mensen blij zijn, kan ik dat alleen maar toejuichen.

Ik vrees dat die blijheid van kortstondige duur zal zijn, en wel hierom. Na de piek van aanvragen is de kans heel groot dat de woestijn zal volgen. U weet wat er in de woestijn gebeurt: heel erg weinig. Toch zeker op het vlak van isolatie is dat geen goede zaak.

Ik vind het bijzonder vreemd dat u een goede maatregel die zorgt voor jobs, toch belangrijk, voor een vermindering van de CO₂-uitstoot, belangrijk, voor betere energiezuinige woningen, ook heel erg belangrijk, en de portemonnee van de mensen, belangrijk zeker nu we weten dat de energiefactuur fel zal stijgen, denkt af te schaffen.

Minister, hoe ziet u dat afbouwscenario concreet? Met andere woorden: bent u van zin om de maatregel tot een nulsce­nario af te bouwen? Wat daarna? Daar maken wij ons heel erg veel zorgen over.

De voorzitter: Minister Turtelboom heeft het woord.

Minister Annemie Turtelboom: In verband met de dakisolatie hadden we gemerkt dat tussen 2012 en 2014 er een heel sterke terugval was van 37 procent. Dan heb je twee mogelijkheden. Ofwel zeg je dat het jammer is, maar de premie is er en de mensen moeten er maar gebruik van maken. Ik vond dat geen optie, want we weten dat van een op vijf huizen het dak nog niet geïsoleerd is. Die premies zijn dus nodig, maar ze moeten vooral geraken op de plaats waar ze moeten geraken, namelijk bij de mensen die op dit ogenblik nog in een huis wonen dat niet geïsoleerd is.

We merken dat als je een premie te lang op hetzelfde niveau blijft laten bestaan, er geen incentive is voor mensen om sneller te investeren of beslissingen te nemen. Dan kom je heel vaak in de situatie waarin we terechtkwamen met de dakisolatie, dat uitstel effectief afstel is. Men zegt dan: ik zal ooit wel eens mijn dak isoleren. Maar dat gebeurt eigenlijk nooit.

En dan zegt men heel vaak, ook de Bond Beter Leefmilieu, dat het interessant is een afbouw in het vooruitzicht te stellen, net om mensen te activeren en te zeggen dat ze een grotere tegemoetkoming krijgen als ze het nu nemen.

Wat hebben wij inderdaad gezien? Op het moment dat het werd aangekondigd – een citaat uit de beleidsnota dat er door een journalist uit werd gepikt – was er een enorme stijging van het aantal bezoekers van de website waar je kunt zien van welke premies je kunt gebruikmaken. Ook was er een sterke stijging van het aantal aanvragen, ongeveer maal drie, afhankelijk van de maatschappij, Eandis of Infrac. Bij Infrac was het zelfs nog sterker gestegen.

Dat is natuurlijk een goede zaak. Want wat willen we eigenlijk zeggen? Maak er nu gebruik van. Elke winter, elk seizoen of elke dag dat je niet hebt geïsoleerd, is eigenlijk een verloren winter, seizoen of dag.

Wat is de planning? We werken het systeem uit. Het zal voor 2015 zijn. Uiteraard blijven we dat bekijken. Eén ding is voor mij heel duidelijk: energie-efficiëntie is, naast investeren in hernieuwbare energie, een van de prioriteiten van deze regering, van mijn beleid.

Ik wil verkrijgen dat ik een volume van meer dakisolatiepremies kan uitbetalen in plaats van minder, omdat dat een van de meest efficiënte manieren is om de woningen energiezuinig te maken. We doen deze hervorming dus net om de mensen te zeggen dat ze hun gedrag niet moeten uitstellen, maar vandaag moeten handelen. Elke isolatie die je vandaag doet, is een dag gewonnen.

De heer Johan Danen (Groen): Ik hoor het u graag zeggen. Natuurlijk zijn we ook de doelstelling genegen dat er zo veel mogelijk daken worden geïsoleerd, met alle positieve gevolgen van dien.

Toch maken wij ons grote zorgen, want wat erna? Als je nu zorgt voor ettelijke honderden of misschien zelfs een paar duizend extra daken die worden geïsoleerd, zijn er nog altijd een paar honderdduizend daken in Vlaanderen die nog niet werden geïsoleerd. Dat zijn dan vaak niet de gemakkelijkste dossiers.

U kunt nu misschien blij zijn met dat heel groot aantal extra dossiers, enkele honderden of duizenden, maar als het daarna stilvalt, ben je nog veel verder van huis, want dat zijn dan allicht huizen die u opgeeft. Of hoe moet ik dat begrijpen?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, ik wil graag een verduidelijking over het nieuws dat vorige week is verschenen. Ik weet niet of u de juiste beslissing hebt genomen. De toekomst zal uitwijzen of u de ambitie inzake energie-efficiëntie al dan niet zult halen. De cijfers die u enkele dagen na de bekendmaking van de maatregelen verkondigde, volgden eigenlijk wel heel snel. Een aanvraag moet vergezeld zijn van een factuur, van attesten ingevuld door een aannemer.

Minister, waar zijn die cijfers eigenlijk? Kunnen wij die inkijken? Na drie dagen al kunnen aangeven dat het aantal aanvragen verdrievoudigd is met een procedure die u moet doorlopen bij het plaatsen van dakisolatie, lijkt mij erg snel. Het lijkt mij dus nuttig om de cijfers die u hebt verkondigd, te bekijken, zodat we kunnen bestuderen op welke manier er gehandeld werd na het bekendmaken van het nieuws rond uw beleidsplannen.

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

De heer Andries Gryffroy (N-VA): Minister, het aantal investeringen is tussen 2012 en 2013 gedaald met 38 procent. Ik denk dat iedereen het ermee eens is dat energie-efficiëntie momenteel het meest belangrijke is en dat we daar iets mee moeten doen. We moeten zorgen voor een aantal prikkels. Een van die prikkels is inderdaad wat er in de beleidsbrief staat.

Ik heb in de commissie Energie al eens aangekaart dat er al meer dan 170.000 scans zijn gebeurd in woningen. Je kunt dus perfect een benchmark maken van de gemakkelijkste maatregel die men kan uitvoeren. Daarmee kan men zelfs de geheroriënteerde energiesnoeiers de baan op sturen om die zaken zo snel mogelijk uit te voeren en dus niet enkel te focussen op dakisolatie.

Dus als u vraagt 'wat erna?', zeg ik dat er nog heel wat potentieel is om daarna te doen zonder veel investeringskosten.

Maar uiteraard wil ik ook meer weten over de timing en de communicatie. En ten slotte wil ik ook graag weten of u daarover al gesproken hebt met de bouwsector.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, ik was blij met de vraag, niet alleen omdat isoleren en dakisolatie heel belangrijk zijn, maar ook omdat het belangrijk is om daar duidelijk over te zijn tegenover de Vlaamse gezinnen.

Dit is niet nieuw. Niet alleen stond de getrapte verlaging van deze premies al in het regeerakkoord, dat we al sinds juli kennen, ook al in de vorige legislatuur heeft de vorige minister van Energie een afbouw van de premies in het vooruitzicht gesteld toen de dakisolatienorm werd ingesteld. Voor ons is een geleidelijke afbouw van de premies niet hetzelfde als een afschaffing ervan. Zeker voor deze legislatuur is die afschaffing zeker niet aan de orde. Integendeel, in het regeerakkoord is afgesproken dat we gaan voor extra stimuli voor gecombineerde investeringen, voor totaalrenovatie.

Minister, het lijkt me belangrijk om heel snel duidelijkheid te geven aan de Vlaamse gezinnen, zodat ze weten waar ze aan toe zijn. Wanneer zult u die duidelijkheid kunnen geven? Zult u ook werk maken van die stimuli voor gecombineerde investeringen: dakisolatie, maar ook rendementsbeglazing, spouwmuurisolatie enzovoort?

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Voorzitter, minister, het is natuurlijk zeer heuglijk te vernemen dat er eindelijk duidelijkheid komt in het kluwen aan premies en vergoedingen die het Vlaamse niveau soms rondstrooit. Ik heb ze hier opgeschreven: er is sprake van zes verschillende soorten dakisolatie, die dan nog los staan van de verschillende fiscale tegemoetkomingen die bestaan. Een kat vindt daar haar jongen niet in terug. Het verheugt me dus dat dit wordt vereenvoudigd.

Mijnheer Danen, bovendien is het niet zo dat, omdat er nu wordt ingegrepen en er een versnelde investering wordt gerealiseerd in de daken, die daken nadien niet meer geïsoleerd zijn. Elk dak dat door wat de regering doet, vanaf vandaag wel geïsoleerd raakt, is, zoals de minister terecht stelt, gewonnen. Wat er daarna moet gebeuren, dat zal dan in 2015 moeten blijken. Minister, als u zegt dat het totale volume van het aantal premies zal worden opgetrokken, dan kan dat ons alleen maar geruststellen en moet dat ons tevredenstellen.

Toch heb ik de vraag of u voldoende overleg pleegt met de stakeholders uit de bouwsector en ook met de consumentenorganisaties, om er zeker van te zijn dat het nieuwe systeem na deze eenmalige stijging niet plat zal vallen, maar ook de komende jaren nog een prikkelend effect zal hebben.

Minister Annemie Turtelboom: Ik onderschrijf volledig wat is gezegd: een getrapte afbouw is geen afschaffing. Als je een sterke daling hebt, dan kun je ofwel niets doen en je erbij neerleggen dat een op de vijf daken niet geïsoleerd

is, ofwel kun je beslissen het premiesysteem te herbekijken, om te zien hoe je opnieuw prikkels kunt geven om dat aan te vragen. Dat is wat we doen, maar we zullen inderdaad ook verder gaan. Er bestaan heel wat premies, omdat er ook vaak sprake is van combinaties met gemeenten en steden, wat een zeer goede zaak is. We zullen ook dat hele systeem van alle premies die bestaan, onder de loep nemen. We zullen bekijken op welke manier we dat systeem nog kunnen vereenvoudigen, op welke manier we dat kunnen koppelen aan leningen die gemakkelijk zijn aan te gaan en aan audits, zodat men het juiste doet om zo snel mogelijk aan energie-efficiëntie te winnen.

De cijfers waarnaar werd gevraagd, zijn cijfers die we hebben opgevraagd bij Eandis en Infrax. Dat zijn de extra aanvragen die zij nu hebben gekregen, vergeleken met de extra aanvragen die ze anders krijgen, op andere dagen. Ik heb er uiteraard geen enkel probleem mee om die cijfers over te maken aan het parlement.

De heer Johan Danen (Groen): Beleid voeren is natuurlijk vooruitkijken. Ik roep er toch heel sterk toe op dat er heel snel duidelijkheid zou worden gecreëerd, ook in het degressieve scenario dat u vooropstelt en ook met betrekking tot wat er daarna gebeurt. Een geïntegreerd energiebeleid, dat is immers veel meer dan mensen ertoe oproepen om eenpansgerechten klaar te maken. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de kritische opmerkingen van het Rekenhof betreffende de verzekering gewaarborgd wonen en het huurgarantiefonds

ACTUELE VRAAG van de heer Jelle Engelbosch tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de opmerkingen van het Rekenhof bij het woonbeleid

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, ik richt me eerst tot u. In het herfstreces hebben uw diensten zoals steeds hard gewerkt en ons heel veel lectuur bezorgd. Zo ontvingen we allemaal de beleidsnota's van de Vlaamse ministers, de begroting en ook het rekeningenboek over 2013 van het Rekenhof.

In het rekeningenboek 2013 formuleert het Rekenhof kritiek op de werking van het huurgarantiefonds en op de kostprijs van de verzekering gewaarborgd wonen. Die verzekering gewaarborgd wonen zit heel duidelijk in de lift, met 13.600 aanvragen in 2013. Het Rekenhof is vooral kritisch ten aanzien van Wonen-Vlaanderen. Ik citeer uit het rekeningenboek: "Wonen-Vlaanderen onderzocht niet vooraf de schadestatistieken van de voorbije vijf jaar en vormde zich dus geen beeld of maakte geen raming van wat de verzekering de Vlaamse overheid theoretisch kon of mocht kosten. Het onderzocht evenmin eventuele alternatieven."

Met betrekking tot het huurgarantiefonds wijst het Rekenhof op de gebrekkige start, met slechts 245 aangesloten verhuurders in plaats van de verwachte 18.000. Op dit ogenblik is slechts één dossier voor tegemoetkoming in

behandeling. Dat betekent, minister, dat het fonds van circa 5 miljoen euro tot op heden nog niet werd aangewend.

Welke maatregelen zult u nemen om tegemoet te komen aan de kritiek van het Rekenhof?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, de collega heeft de resultaten van het rapport van het Rekenhof al aangehaald. Ik hoef die dus niet te herhalen. Het is wel een signaal als de voorzitter van de Verenigde Eigenaars deze week in de krant zegt dat hij twijfelt om zijn cliënten en de Verenigde Eigenaars aan te raden om in te stappen in het verhaal van het huurgarantiefonds. Dat geeft aan dat dat systeem moet worden geëvalueerd en mogelijk ook aangepast.

Ik druk me eufemistisch uit als ik zeg dat het een beperkt succes kent, als zich minder dan 250 mensen aangesloten hebben, terwijl we op 18.000 hadden gehoopt. Minister, hoe evalueert u de bevindingen van het Rekenhof?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Ik wil vooreerst opmerken dat ik beide zaken waardevolle instrumenten vind in het woonbeleid, zowel de verzekering gewaarborgd wonen als het huurgarantiefonds. Ik heb het rapport van het Rekenhof uiteraard ook doorgenomen. Ik heb, zoals het betaamt, ook een uitgebreide reactie bezorgd aan de mensen van het Rekenhof.

Wat de verzekering gewaarborgd wonen betreft, was de voornaamste kritiek dat de premie die de Vlaamse overheid betaalt aan Ethias, de verzekeringsinstelling, te hoog lag, gelet op het aantal aanvragen. In de vorige legislatuur heeft mevrouw Van den Bossche – ere wie ere toekomt – ook in het laatste jaar nog heel hard ingezet op de verzekering gewaarborgd wonen, om het meer bekend te maken, om banken die verzekering automatisch te laten aanbieden aan de klanten.

Dat is ook een van de belangrijkste aandachtspunten in mijn beleidsnota Wonen, die morgen in de commissie staat geagendeerd: het meer aantrekkelijk en bekend maken van de verzekering gewaarborgd wonen, want ik blijf dat een heel belangrijk instrument vinden.

De opmerkingen van het Rekenhof komen eigenlijk een beetje te vroeg. Het systeem is in 2009 heel grondig aangepast. Als je daar waardevolle en bruikbare statistieken uit wilt halen, moet je dat minstens over een periode van tien jaar doen. Nu is het daar dus nog veel te vroeg voor. Wij gaan er absoluut aan werken, in opvolging van mijn voorganger, om nog veel meer mensen gebruik te laten maken van die verzekering. Het is nu echt nog te vroeg voor de conclusies van het Rekenhof, gelet op het feit dat er nog maar vijf jaar gepasseerd zijn sinds de grondige aanpassing.

Wat het huurgarantiefonds betreft, deel ik de mening dat het ook een beetje onbekend, onbemind is. Het is heel belangrijk, naast de verzekering gewaarborgd wonen, dat we meer mensen willen stimuleren om een eigen eigendom te hebben. Daarnaast moeten we ook aandacht blijven hebben voor die mensen die nooit een eigendom zullen kunnen hebben en die zich zullen moeten richten op de private huurmarkt. Het is absoluut prioritair om de verhuurders ertoe aan te zetten om hun private huurwoning op de markt te brengen.

Daar was een van de voornaamste kritieken van het Rekenhof dat er veel administratieve rompslomp aan te pas komt, dat er heel moeilijke procedures zijn

bij het vredegerecht en dergelijke meer. In mijn beleidsnota, die we morgen zullen bespreken, staat heel duidelijk dat we het systeem van het huurgarantiefonds gaan evalueren en bijsturen, opdat het meer aantrekkelijk zou kunnen worden gemaakt, zodat de verhuurder er meer gebruik van maakt.

Voorzitter, u weet dat ik absoluut respect heb voor de werking van het parlement en niet het minst voor de voorzitter van dit parlement, maar ik zou willen vragen of het mogelijk is om het rapport van het Rekenhof op de agenda van de commissie te plaatsen. Ik heb gisteren in de commissie Bestuurszaken met heel veel plezier anderhalf uur gedebatteerd over een rapport van het Rekenhof over raamcontracten. Dit is een waardevol rapport, dat ook aandacht verdient, maar het is natuurlijk heel moeilijk om daar, in het bestek van een actuele vraag, heel grondig op in te gaan. Ik roep dus bij dezen de parlementsleden op die het nodig vinden om dat rapport te agenderen in de commissie. Ik ga daar heel graag op in en ik zal er met heel veel plezier uitgebreid over debatteren.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik was ook heel blij dat ik van u mocht vernemen dat u tevreden bent over dat huurgarantiefonds en over de verzekering gewaarborgd wonen. Ook voor de CD&V-fractie zijn dat twee heel sterke en twee heel sociale instrumenten. De verzekering gewaarborgd wonen beschermt eigenaars in geval van ziekte en in geval van werkloosheid, en het huurgarantiefonds beschermt zowel de kwetsbare huurders als de verhuurders. Ik ben blij met uw antwoord en ook met uw suggestie om dit verder te bespreken in de commissie.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Minister, dank u voor uw antwoord. Ik ben ook tevreden dat u de systemen wilt evalueren, maar vooral dat u zegt dat u dit twee waardevolle instrumenten vindt. Het ene is er om het eigenaar-worden te ondersteunen. Ook in het regeerakkoord staat dat we daarop willen blijven inzetten. Het andere is er om de private huurmarkt te versterken. Dat is ook nodig. We mogen inderdaad het kind niet met het badwater weggooien. We moeten de systemen evalueren en waar nodig aanpassen.

Ik wil niet op de evaluatie vooruitlopen, maar ik heb dat eens onderzocht: om gebruik te kunnen maken van het huurgarantiefonds moet men inderdaad zeven documenten binnen een bepaalde tijdsspanne indienen. Men komt met drie diensten in contact. Het is dus vrij complex. Ik hoop dat er de nodige aanpassingen aan kunnen gebeuren, zodat het systeem vlotter kan worden gebruikt en ook veel meer eigenaars er gebruik van gaan maken.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem (Open Vld): Minister, het zijn inderdaad twee goede instrumenten, maar we moeten toch toegeven dat het Rekenhof twee grote fouten of knelpunten naar voren brengt. De verzekering gewaarborgd wonen is uiteraard een zeer goed instrument om mensen, wanneer ze het moeilijk hebben, toch te garanderen dat ze de verwerving van hun eigendom kunnen blijven betalen. Maar we zien hier dat er 36 miljoen euro is betaald en dat slechts één tiende moest worden uitbetaald. Ik ben dan ook een klein beetje ontgoocheld door uw antwoord. U zegt dat we de komende vijf jaar de statistieken van tien jaar ver zullen bekijken. Ik vind dat je jaar na jaar moet bekijken hoeveel je betaalt aan Ethias. Ethias is de enige die zich aanbiedt. Er mogen, wat de prijs betreft, daadkrachtigere en strengere voorwaarden worden opgelegd.

Het huurgarantiefonds: dat zijn allemaal goede bedoelingen. Maar we zien dat daar 5 miljoen euro staat, en er zijn maar twee aanvragen gebeurd. Dit instrument van de vorige regering heeft dus absoluut niet gewerkt.

Minister, ik zie er dan ook naar uit dat wij de komende vijf jaar deze twee instrumenten zullen optimaliseren, en dat er stimulansen zullen komen voor de private huursector.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint (sp-a): Voorzitter, ik was net van plan om te zeggen dat ik heel verheugd ben dat er zo'n kamerbrede consensus bestaat over het belang van de instrumenten om zekerheid te bieden aan huurders en verhuurders. Ik zie echter dat er toch een beetje ruis op zit en dat niet iedereen binnen de meerderheid op dezelfde lijn zit wat dat betreft.

Minister, met uitzondering van datgene wat mevrouw Van Volcem hier zegt, kan niemand het belang onderschatten van de woonzekerheid, zowel voor de huurder als voor de eigenaar, zeker nu die zekerheid op alle soorten fronten dreigt weg te vallen. Die beschermingsmaatregelen dreigen op alle soorten manieren steeds meer weg te vallen. We moeten dus blijven inzetten op woonzekerheid. Ik ben ook bijzonder verheugd dat u het werk van uw voorganger in dezen zo hebt onderkend.

Mevrouw Van Volcem, het is natuurlijk niet mijn taak om de heer Keulen, die hier nu niet aanwezig is, te verdedigen. De prijs werd in 2009 onderhandeld. We moeten daar eerlijk over zijn. Destijds heeft toenmalig minister Keulen die prijs onderhandeld.

Laat ons daarover eerlijk zijn: er was toen maar één aanbieder. Als die aanbieder niet was opgedaagd, dan zou er vandaag gewoon geen verzekering gewaarborgd wonen zijn. U zei in de commissie dat mensen niet meer in aanmerking zullen komen voor een sociale lening als ze bij werkloosheid een herfinanciering moeten vragen. Het is bijgevolg belangrijk dat u blijft inzetten op die verzekering gewaarborgd wonen.

Minister Liesbeth Homans: Ik bedank iedereen voor de lof voor het feit dat we twee waardevolle instrumenten willen evalueren en behouden. Mevrouw Van Volcem, wat uw opmerking betreft, is het zo dat we nu al een premie onafhankelijk van het aantal aanvragen betalen. Hoe meer we de maatregel bekendmaken, hoe meer mensen er een beroep op doen, en dus hoe lager de kostprijs per aanvraag is. Dat laatste wil ik realiseren.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, nogmaals wil ik benadrukken dat mijn fractie in die twee instrumenten gelooft. We hopen dat de evaluatie van onder meer het huurgarantiefonds zal zorgen voor een optimaal bereik en een grotere respons van de doelgroep.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Mevrouw Hostekint, ik weet niet waar u die ruis hebt gehoord. Mevrouw Van Volcem heeft een aantal bedenkingen verwoord. Ik denk dat we het erover eens zijn dat het stelsel goed is, maar dat er eventueel wat aanpassingen nodig zijn. Dat is ook de reden waarom het stelsel zal worden geëvalueerd. In de beleidsnota staat dat die evaluatie er komt. Ik kijk dan ook uit naar een gedachtewisseling, eventueel in de commissie, over de manier om die systemen te optimaliseren.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, overeenkomstig artikel 23, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, verstrijkt het mandaat van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie zes maanden na de algehele vernieuwing van de gemeenschapsparlementen, dit is op 25 november 2014.

Aan de orde is derhalve de verkiezing van dertien vaste en dertien plaatsvervangende Nederlandstalige leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Overeenkomstig artikel 22, vijfde lid, van voornoemde wet mogen de partijen die in de commissie niet vertegenwoordigd zijn, een Nederlandstalig lid met adviserende stem aanwijzen, op voorwaarde dat zij vertegenwoordigd zijn in het Vlaams Parlement.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, collega's, alle partijen die in het Vlaams Parlement zijn vertegenwoordigd, met inbegrip van de partijen die niet in de commissie zijn vertegenwoordigd, mogen in principe een vertegenwoordiger in de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie aanduiden, desnoods met adviserende stem. Dat laatste gebeurt vandaag voor twee partijen: de mijne en het UF. Wettelijk gezien is dat een formaliteit, maar toch wil ik hierbij een belangrijke kanttekening maken.

De wet van 16 juli 1973 waar u zo-even naar hebt verwezen, waarborgt inderdaad de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen. Maar toch is het voor mij geenszins duidelijk tot welke ideologische of filosofische strekking het UF behoort. Het UF is een verzameling van verschillende strekkingen, met als één gemeenschappelijk element de francophonie. Zoals de voorbije dagen duidelijk is gebleken, kan een taal ter discussie staan. Maar een taal kan toch moeilijk worden opgevat als een ideologische of filosofische strekking. Als men dan ook rekening houdt met het feit dat het UF voor de Vlamingen een nefaste politiek voert in de Vlaamse Rand, onder meer door het bewust overtreden van taalwetten, de niet-toepassing van omzendbrieven en het verzet tegen de Vlaamse taal en cultuur, dan wil ik namens mijn fractie het grootste bezwaar aantekenen tegen het afvaardigen van een vertegenwoordiger van het UF in de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, ook al is dat slechts met adviserende stem. Mijn partij kan dat in geen geval goedkeuren.

Voorzitter, nog niet zo heel lang geleden, op 2 oktober 2013, is een precedent gecreëerd. Toen is de vervanging van de vertegenwoordiger van het UF niet goedgekeurd door de plenaire vergadering. Toen namen 92 leden aan de stemming deel. Zoals het Vlaams Belang hebben 50 leden zich toen terecht verzet tegen de voordracht van een kandidaat van het UF.

Ik wil in naam van mijn fractie vragen dat dit Vlaams Parlement ook in deze legislatuur voet bij stuk houdt dat een partij die onze eigen decreten en taalwetten aan haar laars lapt, volgens ons geen plaats kan hebben in die Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Ik wil u dan ook vragen, voorzitter, dat er overeenkomstig ons reglement een geheime stemming kan gebeuren over de voordracht van de kandidaat van UF. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken (UF): Ik zou de collega toch wil antwoorden dat het UF niet alleen staat voor het overtreden van de wetgeving. Er zijn instrumenten genoeg van de Vlaamse overheid om op te treden wanneer er zich problemen zouden voordoen in gemeenten waar Franstaligen aan de macht zijn. Bij mijn weten zijn er enkele strubbelingen geweest, maar ik ben 24 jaar burgemeester en schepen geweest van Linkebeek, en ik kan u verzekeren dat op geen enkel moment een Vlaming werd achtergesteld ten opzichte van een Franstalige. Ze werden altijd beschouwd als inwoners van een gemeente die op gelijke voet moeten worden behandeld. Ik denk dat hetzelfde geldt in de andere faciliteitengemeenten waar er een Franstalige meerderheid is. Dat voorbeeld trachten we te volgen.

Het enige waarover het niet met elkaar eens zijn, zijn die omzendbrieven-Peeters en konsoorten. Daarover is er nu een arrest van de algemene vergadering van de Raad van State. Ik hoop dat dat enig soelaas zal brengen in de Rand.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Mijnheer Van Eyken, u bent vrij slecht geplaatst om uzelf hier als het grote voorbeeld naar voren te schuiven van de Vlaamsvriendelijkheid in de Vlaamse Rand. Het was u als burgemeester van Linkebeek die enige tijd geleden mijn voorganger als fractievoorzitter in dit Vlaams Parlement, de heer Joris Van Hauthem, manu militari door de rijkswacht uit uw gemeentehuis liet zetten, omdat hij terecht de moed had om te protesteren tegen het feit dat u de taalwetgeving aan uw laars lapte. Dus kom nu niet zeggen dat u het grote voorbeeld bent van de Vlaamsvriendelijkheid in onze Rand. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Leden, mijnheer Janssens, ik heb een nota laten maken door de juridische dienst over de vernieuwing van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Die is besproken tijdens de vergadering van het Uitgebreid Bureau op 15 september 2014, waar u aanwezig was. Toen is voorgesteld dat de partijen hier, behalve UF en Vlaams Belang, een aantal vaste en plaatsvervangende leden konden aanstellen. En dan: "Het Bureau neemt akte van het feit dat de Vlaams Belang-fractie en het UF elk een Nederlandstalig lid met adviserende stem mogen aanwijzen." Op 23 september 2014 heb ik bij de volgende vergadering van het Uitgebreid Bureau iedereen gevraagd of er opmerkingen waren bij het verslag. In de notulen staat: "Het Bureau neemt kennis van de beslissingsnotulen van de vergadering van het Uitgebreid Bureau van 15 september 2014 en keurt ze eenparig goed."

De nota van de juridische dienst was ook duidelijk. Het reglement van het parlement is ook duidelijk. Ik lees artikel 10, punt 3, voor, dat geldt ongeacht waarover het gaat: "De kandidatenlijst wordt onder de volksvertegenwoordigers verspreid. Als het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, worden de kandidaten verkozen of voorgedragen verklaard." Er hoeft met andere woorden geen stemming over plaats te vinden. Ik lees de namen en de namen van de plaatsvervaarders voor. Die mensen worden uitgenodigd om in de handen van de voorzitter van het parlement de eed af te leggen.

U was het daar volledig mee eens, mijnheer Janssens. U kunt het er nu opnieuw over hebben, in het kader van het voortschrijdend inzicht. Maar ik lees nu de namen voor, en die mensen worden afgevaardigd voor de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, het heeft niets te maken met voortschrijdend inzicht. In 2010, hoewel er toen ook op het Uitgebreid Bureau akte van werd genomen dat er leden waren met adviserende stem, heeft er in deze plenaire vergadering een geheime stemming

plaatsgevonden over de voordracht van de kandidaten voor de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie. Ik vraag nu niet meer dan dat we hetzelfde doen als in 2010 en 2013.

De voorzitter: Het spijt me, mijnheer Janssens, ik pas het reglement toe. Dat van 16 oktober klopt, maar ik heb achteraf een advies gevraagd aan de juridische dienst. Ik heb dat voorgelegd aan het Uitgebreid Bureau. Het Uitgebreid Bureau was het eens met mijn zienswijze, een zienswijze die ook u hebt goedgekeurd op het Uitgebreid Bureau. *(Opmerkingen van de heer Chris Janssens)*

Sorry, maar dan doen we hier aan schriftvervalsing. U hebt het verslag van het Uitgebreid Bureau goedgekeurd.

Dames en heren, er zijn geen andere voorstellen.

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de volgende dames en heren met ingang van 25 november 2014 benoemd tot vast lid, plaatsvervangend lid en lid met adviserende stem van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie:

vaste leden:

de heer Erik Maes
de heer Emiel Pieters
mevrouw Valerie Reekmans
mevrouw Hanneleen Broeckx
mevrouw Hanna Nys
mevrouw Godelieve Pollet
mevrouw Elisabeth Buelens
mevrouw Marie-Louise Deckers
de heer Oscar De Wandel
de heer Georges Vandenborre
mevrouw Vera Claes
de heer Tom De Pelsmaeker
de heer Gijs Ory

plaatsvervangende leden:

de heer Duncan Braeckvelt
de heer Tillo Baert
de heer Kristof D'Exelle
mevrouw Inge Moyson
mevrouw Séverine Van Broekhoven
de heer Christian Stivigny
de heer Jean Boulogne
de heer Pieter-Jan Mattheus
mevrouw Gerda Pelosie
de heer Jan Pieter Biesemans
mevrouw Anke Gittenæer
mevrouw Ellen Neirinck
de heer Mark Boudrez

leden met adviserende stem:

de heer Paul Puttemans
mevrouw Suzanne Dhooghe

Alle voornoemde leden zullen eerstdaags worden uitgenodigd om in handen van uw voorzitter de voorgeschreven eed af te leggen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 12 november 2014 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 17.03 uur.